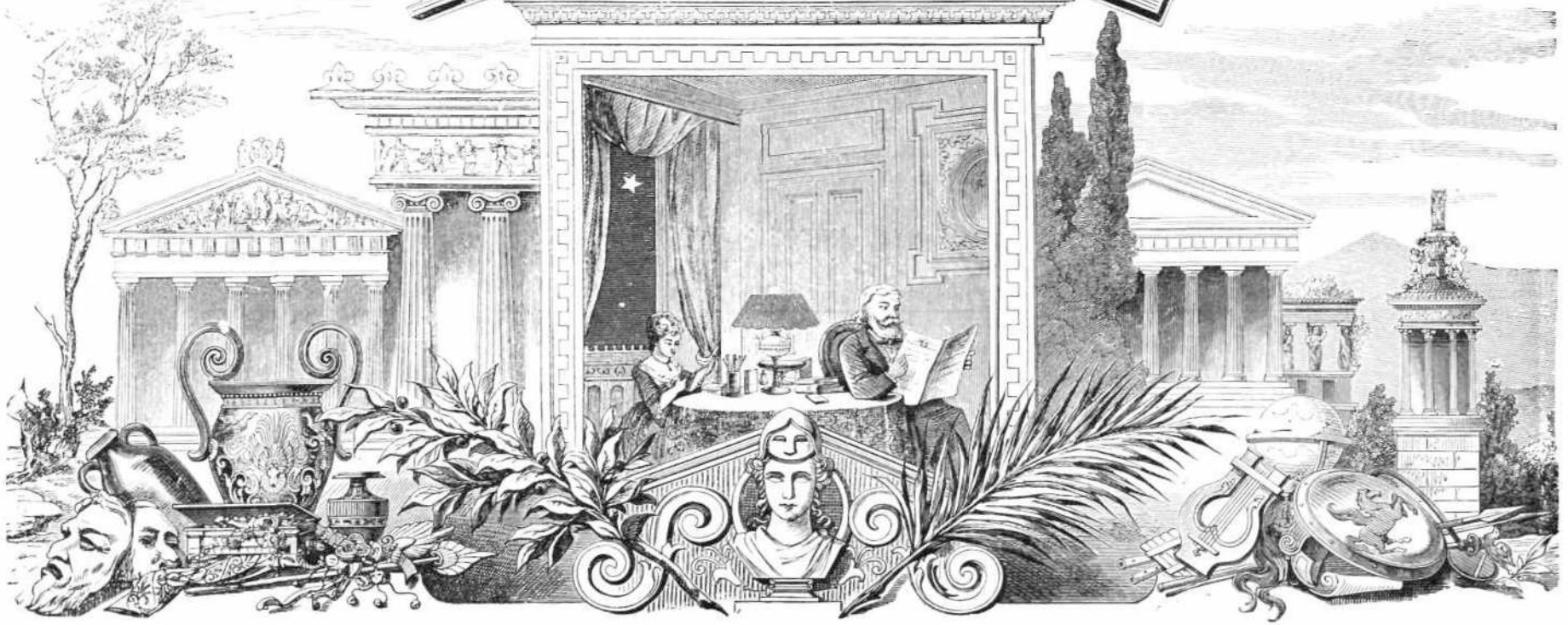

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ΄.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15,27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 113 Ἰουλίου 1887

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρονοῦν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 149.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑορτὰς.

ἤλθετε εἰς τὸν Ἄθω; Διὰ τὴν δὲν διαμένετε εἰς τὰ μοναστήρια τῆς πατρίδος σας; — Τοῦτο, μοὶ ἀπεκρίθη ὁ μοναχὸς, συμβαίνει ἕνεκα τῶν γυναικῶν. Αἱ γυναῖκες παύσονται. Εἰς τὰς μονὰς τῆς Ῥωσσίας διαμένουσι γυναῖκες, ἐγὼ δὲ, ἀποστρεφόμενος τὰς γυναῖκας, ἤλθον ἐνταῦθα, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι.*)

Εἶτα ἤρξατο ὁμιλῶν ἐν ἀκαταλήπτῳ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, μέχρις οὗ οἱ ἄλλοι μοναχοὶ ἀποκαλύπτως τῇ ἐπέβαλον σιωπὴν. Ἡ γερῆ τότε ὁ Ῥώσος καὶ ἀπῆλθε, τὸ ἐσπέρας δὲ μὰς ἀπέστειλεν ὀλίγον τέτον, ἀποδείξας ἡμῖν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὅτι οὐδόλως προσεδέχθη διὰ τὴν ἀποκομπὴν του.

Ἐν τῇ ἑλληνικῇ μονῇ τῆς Συμπούτρας ἔζη πρό 25 ἐτῶν Ῥώσος μοναχός, ὅστις μόλις ἠδύνατο νὰ ψελλίσῃ ὀλίγας λέξεις ἑλληνιστί, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐχλευάζετο ὑπὸ τῶν ἄλλων. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ μεγάλου Πέτρου ἡ Ῥωσικὴ ἐκκλησία τὰ μάλιστα ἀνεπτύχθη καὶ ὅτι οἱ Ῥώσοι μοναχοὶ εἶναι στοιχείου προοδευτικὸν ἐν τῇ κοινότητι τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Οἱ Ῥώσοι εἶναι οἱ εἰσαγαγόντες εἰς τὸν Ἄθω τὴν κωδωνοκρουσίαν, τὴν ἀρμονικὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ τὴν τυπογραφίαν, καὶ τὸ μόνον τυπογραφικὸν πιεστήριον εὑρήται ἐν τῇ Ῥωσικῇ μονῇ.

Εἶπον ἀνωτέρω ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶχον προμηθευθῆ συστατικὸν γράμμα τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου, ὅπως ἐξασφαλίσω ἑμαυτῷ καὶ τῇ συνοδοιπόρῳ μου φιλόξενον ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ Ἄθω ὑποδοχὴν. Ἄλλ' ἀνάγκη τοιαύτης ἐπιστολῆς οὐδόλως ὑπάρχει· καθότι εἶται αἱ ἐν Ἄθῳ μοναὶ ἐξασκοῦσι τὴν πλέον ἐγκάρδιον καὶ εὐρείαν φιλοξενίαν καὶ ὑποδέχονται πάντα ξένον οἰουδὴποτε χριστιανικὸ ὀνόματος μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκρινούς φιλοφροσύνης, ἂν καὶ οἱ μοναχοὶ δὲν ἦναι πλούσιοι καὶ ὀφείλωσι τὸ πλεῖστον νὰ πορίζονται διὰ τῆς ἐργασίας τῶν τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Τινὲς τῶν μονῶν εἶναι μάλιστα καὶ πτωχόταται ἕνεκα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπισυμβασῶν πυρκαϊῶν καὶ τῶν ἐπιδημιῶν ἐκ σεισμῶν καταστροφῶν.

Καὶ ἐγὼ καὶ ὁ συνοδοιπόρος μου ἐγενόμεθα λίαν προβύμως δεκτοὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου, ἔνθα παρεωρήθησαν ἡμῖν δύο κελλία γυμνά μὲν ἀλλὰ καθαρὰ, καὶ εἰς τῶν δοκίμων μοναχῶν ὡς ὑπηρετῆς. Τὸ μόνον δυσάρεστον ἦτο ὅτι κατὰ τὰς δύο ἐβδομάδας, καθ' ἃς διαμείνομεν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου, εἴμεθα περιωρισμένοι εἰς καθαρῶς φρετικὴν τροφήν. Ἐγινώσκουμεν μὲν ὅτι οἱ μοναχοὶ οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπισήμες ἐορτὰς τρώγουσι κρέας, ἀλλ' ἠλπίζομεν νὰ εὐρωμεν τοῦλάχιστον ἰχθύς. Εἶχομεν ὅμως φράσαι εἰς ἐποχὴν αὐστηροτάτης νηστείας, καθ' ἣν οἱ μοναχοὶ οὐδὲ ἰχθύς τρώγουσι. Μὰς ἔδωκαν ὅ,τι εἶχον καλλίτερον· ὀρούσιον, ὡά, χόρτα καὶ οἶνον, καὶ ὁ ἠγούμενος εἶχε δις τὴν εὐγένειαν νὰ παραγγεῖλῃ νὰ μὰς ἐτοιμάσωσιν ἰχθύς.

Τὸ Βατοπέδιον εἶναι ἐν τῶν σημαντικωτέρων μοναστηρίων τοῦ ὄρους Ἄθω. Καίται σχεδὸν ἐν τῇ κέντρῳ τῆς χερσονήσου, ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας αὐτῆς, καὶ παρῆσι οὕτω τὴν καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν λοιπῶν τοῦ Ὁρους μονῶν. Ἐκ τούτων κείνται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας αἱ μοναὶ

*) Εἰς πολλὰ ἑλληνικὰ μοναστήρια, ὡς ἐν τῇ Μεγάλῃ Ὑπερίῳ τῆς Πελοποννήσου, εἶναι δεκτοὶ ὡς ὑπηρετῆραι γυναῖκες προχωρημένης ἡλικίας. Ἄγγλος τις φίλος μου εὔρεν ἐν ἔτει 1858 ἐν τῇ μονῇ τῶν Μεταφῶν ἑλληνίαν, ζητήσαντα μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀσπυλοῦ ἐκεῖ κατὰ τῶν λιγυτῶν, ὅστινες κατὰ τὸ ἔθος ἐλμαίνοντο τὴν παιδείαν τῆς Θεσσαλίας. Ἐν χειμῶνι, ὅταν τὸ φῶς διασκορπίζε τοὺς ληστές, ὁ ἑλλὴν ἐκεῖνος ἐπέστρεψε μετὰ τῆς θυγατρὸς του εἰς τὸ κτήμα του.

τοῦ Ἐσφιγμένου, τοῦ Παντοκράτορος, τοῦ Σταυρονικήτα, Φιλοθέου, τῶν Ἰδύρων, ἡ Λαῶρα καὶ τὸ Χιλιανόβρι· ἐπὶ δὲ τῆς δυτικῆς αἱ μοναὶ Ζωγράφου, Ξενοφάντος, ἡ Ῥωσικῆ μονῇ, ἡ τοῦ Ξηροποτάμου, τῆς Συμπούτρας, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ Ἁγ. Παύλου. Ἐν τῇ κέντρῳ τῆς χερσονήσου κείνται αἱ μοναὶ τῶν Καρυῶν καὶ τοῦ Κουτλουμουσίου καὶ τινες μικρότεροι μοναὶ καὶ ἀκτῆται.

Ὅσον ἀξιοπεριεργοὶ εἶναι αἱ μοναὶ αὗται, τόσον περιωρισμένη εἶναι ἀνάλογως καὶ ἡ ἐπισκεψὶς αὐτῶν ἐκ μέρους ξένων λογίων, ὡς ἠδυνήθημεν νὰ δεβαιωθῶμεν περὶ τούτου ἐκ τῶν καταλόγων τῶν ξένων. Οἱ περισσότεροι, ἐκτὸς τῶν προσκυνητῶν, ἦσαν Ἄγγλοι, Ῥώσοι καὶ Ἕλληνας· ἐκ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου. Τὸ πρῶτον, ὃ ἀνέφερον ἡμῖν ὁ ἠγούμενος τοῦ Βατοπεδίου ἦτο, ὅτι οἱ μοναχοὶ θεωροῦσι τιμὴν τὴν μεγάλην νὰ ἐξισώσιν τοὺς ἐπισκεπτομένους τὸν Ἄθω καὶ νὰ τοῖς παράσχωσι δωρεάν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ διὰ ἑρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Οὐδὲν περιμένουσι οἱ μοναχοὶ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ἀποζημιώσιν παρὰ τῶν ξένων, καὶ μόνον οἱ ὑπερητόντες αὐτοὺς δόκιμοὶ δέχονται μικρὰ φιλοδωρήματα.

(Ἐπειτα ἡ συνέχεια.)

TO EN ANNABERGH.
ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΟΥΤΜΑΝ.

(Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 69.)

ΟΙ ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ.

Μετὰ εἰκόνας, ὄρα σελ. 76.)

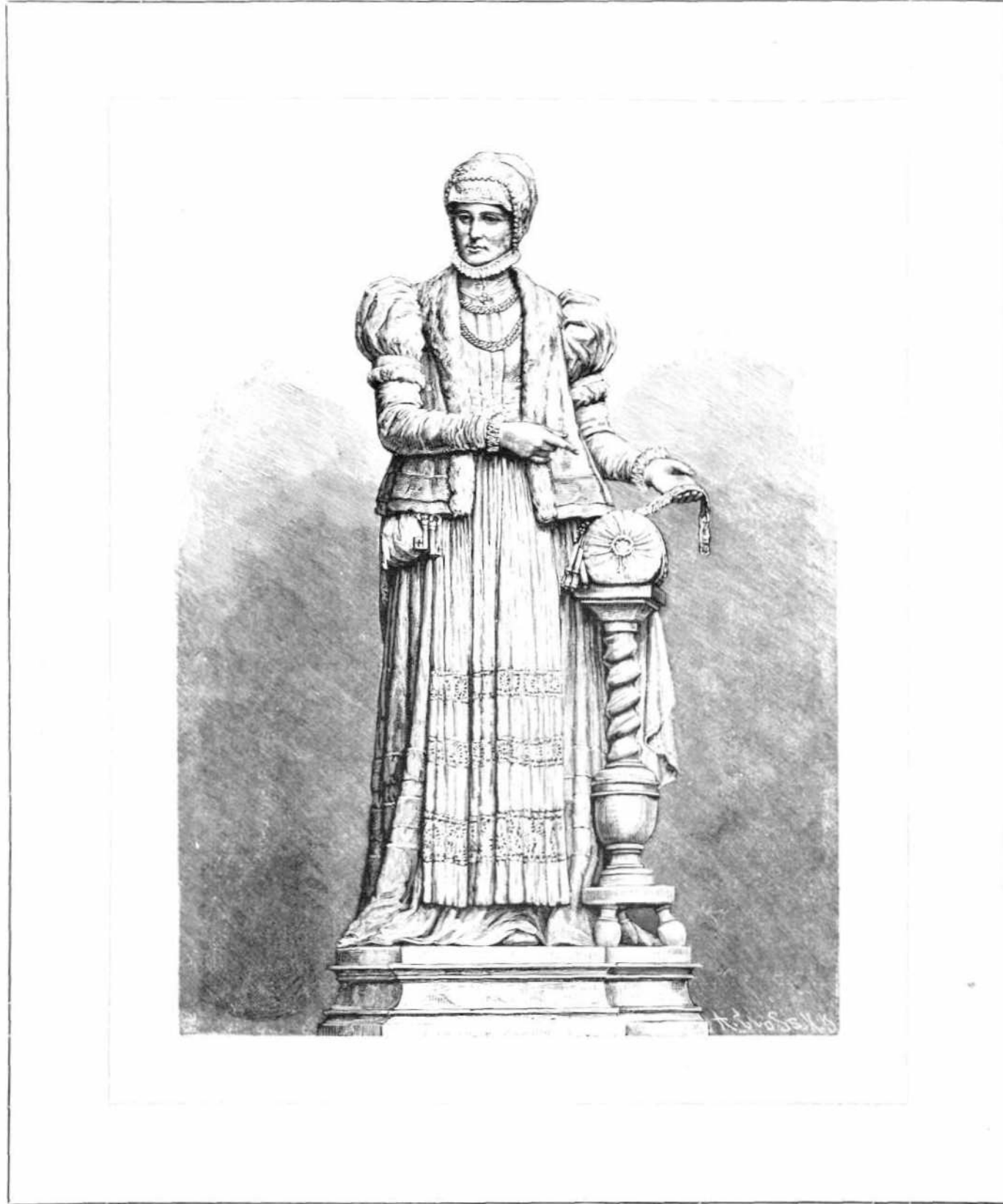

Οἱ ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ εἶναι κατ' ἐξοχὴν οἱ κάτοικοι τοῦ δυτικοῦ μέρους τοῦ Καυκάσου, ὅπου καὶ Κιρκασία χώρα καλεῖται. Ἀνήκουσι δὲ εἰς τὴν καυκάσιαν φυλὴν, καὶ συμποσοῦνται σήμερον εἰς 60 περίπου χιλιάδας. Ἄλλοτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο μεγαλύτερος. Ἡ γλῶσσα αὐτῶν εἶναι ἀλλόκοτος καὶ εἰς ἄκρον δύσκολος, ἡ δὲ πολιτικὴ αὐτῶν

κατάστασις εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτῇ, ὅποια ἦτο ὅτε κατὰ πρῶτον ἀναφέρονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Οἱ Κιρκάσιοι εἶναι λαὸς πολεμικός, προτιμῶν τὴν ἐν τοῖς ἄρεσι ἐνδιαιτῆσιν καὶ ἐν τῇ ἀνεξαρτήτῳ αὐτοῦ χαρακτῆρι ἀποστρεφόμενοι πᾶσαν ἤσυχον καὶ εἰρηνικὴν ἐργασίαν. Τὸ πολίτευμα αὐτῶν εἶναι ἀριστοκρατικὸν οὕτως εἰπεῖν, διότι διακυροῦνται εἰς τέσσαρας μεγάλας τάξεις, εἰς τὴν τῶν ἀρχηγῶν ἢ ἡγεμόνων, τὴν τῶν εὐγενῶν, τὴν τῶν ἐλευθέρων καὶ τὴν τῶν χωρικῶν. Ὁ τίτλος τοῦ ἡγεμόνος ἀποκτάται μόνον διὰ τῆς γεννήσεως, ἀπαιτεῖται ὅμως καὶ πολεμικὴ δόξα, ὅπως ὁ τίτλος οὗτος λάθῃ γόητρον καὶ ἀξίαν. Ἡ δύναμις αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πλῆθους τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν. Οἱ εὐγενεῖς ἀποτελοῦσι τὴν τάξιν τῶν ὀπαδῶν, ἔχουσι δὲ καὶ οὗτοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν τοῦ ἐλευθέρου. Οἱ πρῶνι δοῦλοι νῦν δὲ ἐλευθέρου χωρικοὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἄλλας ὑποχρεώσεις ἢ εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἀπότισιν φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Αἱ τέσσαρες αὗται τάξεις δὲν διακρίνονται πολλὸ ἀπ' ἀλλήλων, διότι μετὰ τῶν Κιρκασίων ἡ ἰσότης ἐπικρατεῖ σχεδὸν ἐντελής. Ἐν πολεμικαῖς ἐκστρατείαις εἰς ἕχαι πάντοτε τὴν ἀρχηγίαν, ἀλλὰ

τοῦτο μόνον διὰ τὴν ὑπὸ τῆς συναλεύσεως ἀποφασισθεῖσαν ἐκστρατείαν. Τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Κιρκασίων εἶναι τὰ πάντων τῶν ὄρεισθίων λαῶν· εὐρεία φιλοξενία, σεβασμὸς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐκδίκησις. Ἡ θρησκεία αὐτῶν εἶναι κρᾶμα Μωαμεθανισμοῦ, Χριστιανισμοῦ καὶ εἰδωλολατρίας. Κατὰ τὸν ἐνδέκατον καὶ δωδέκατον αἰῶνα ἐξηλωθῆ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ὁ χριστιανισμός· διὰ δὲ τῆς εἰσβολῆς τῶν μωαμεθανῶν Τατάρων εἰσῆλθῃ παρ' αὐτοῖς ὁ μωαμεθανισμός. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἡγεμόνες ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τὴν μωαμεθανικὴν θρησκείαν, ὃ δὲ λαὸς εἶναι ἐν μέρει χριστιανικός καὶ ἐν μέρει εἰδωλολάτρης. Τὴν γραφὴν δὲν γνωρίζουσι εἰσὶ οἱ Κιρκάσιοι, ἔχουσι ὅμως ψάλτας, οὗς πολλὸ ἐκτιμῶσι καὶ ὑπολλήπτουσι. Τὴν γεωργίαν μετέρχονται οἱ χωρικοὶ μόνον καὶ αἱ γυναῖκες, ὡς καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, ἧτις εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη. Οἱ Κιρκάσιοι διακρίνονται διὰ τὸ ὄραϊον αὐτῶν ἀνάστημα καὶ διὰ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν τῶν. Κιρκασία καλὸν ἡ κατέστη φράσις παροιμιώδης. Τὰ κυριώτερα αὐτῶν προτερήματα εἶναι ἀνδρεία, νοημοσύνη, σύνεσις καὶ εὐστάθεια χαρακτῆρος.

Εἰς τὸν συνῶρον τοῦ μικροῦ βασιλείου τῆς Σαξωνίας τὸ ὄνομα τῆς Βαρβάρης Οὔτμαν εἶναι σχεδὸν ἄγνωστον. Καὶ ὅμως ἡ εὐφυὴς αὐτῆς γυνὴ, ἣν ἡ ἰδιαιτέρα αὐτῆς πατρίς ἐτίμησε πρό τιμῶν μηνῶν διὰ μεγαλοπρεποῦς μνημείου ἀνεγερθέντος ἐν τῇ κεντρικῇ τῆς πόλεως πλατείᾳ, εἶναι ἡ εὐρέτις τῆς κατασκευῆς τῶν τριγύπτων. Ἡ Βαρβάρη Οὔτμαν κατήγετο ἐξ οἰκογενείας ἐκ Νορμπεργῆς, οἰκογενείας μεταβάσας εἰς Ἀναβέρην ὅπου ἐπιδοθῆ εἰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας. Ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἐρρίκος Ἐλτερλαῖν ἀπέκτησε διὰ τοιούτων μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν ἀρκετὸν πλοῦτον καὶ ἔζη ἐν Ἀναβέρῃ ἕως ἄνετον καὶ εὐδαίμονα. Ἐκεῖ ἐγεννήθη καὶ ἡ Βαρβάρη ἐν ἔτει 1514, ἡ κατόπιν εὐεργέτις τῆς πατρίδος αὐτῆς καταστάσα. Ἐν ἡλικίᾳ 21 ἔτους ἡ Βαρβάρη ἐγένετο σύζυγος τοῦ πλουσίου μεταλλευτοῦ Χριστοφόρου Οὔτμαν, ὅστις ἀπέβησε τῇ 1553. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς ἡ Βαρβάρη ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῆς, καθ' ἣν ἀνεπτύξε μεγάλην δραστηριότητα, αὐξήσασα καὶ προάξασα τὴν περιουσίαν τῆς. Ἐν ὧραις σχολῆς κατεγίνετο εἰς κατασκευὴν μικρῶν τριγύπτων, τὰ ὅποια εὕρισκον ἐν τῇ χώρᾳ εὐκόλον ἐξόδουσι. Ἡ κατασκευὴ τῶν τριγύπτων ἦτο πρό πολλοῦ γνωστὴ· ἀλλ' ἡ Βαρβάρη ἐπενόησε νέαν μέθοδον, εὐκόλωτοράν, δι' ἣς κατώρθωσε νὰ δώσῃ εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην μεγίστην ἀνάπτυξιν. Ἀποδείξις τούτου εἶναι ὅτι μέχρι σήμερον, δηλ. μετὰ παρέλευσιν τριακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν, τὰ τριγύπτα τῆς Ἀναβέρῆς διετήρησαν τὴν φήμην τῶν. Ἐν τοῖς ἀρχαίοις τῆς δημαρχίας τῆς κομποπόλεως Ἀναβέρῆς διατηρεῖται ἐγγράφον, εἰς ὃ καταφαινεται ὅτι ἡ Βαρβάρη Οὔτμαν, συστήσασα ἐργοστάσιον τριγύπτων ἐν ἔτει 1561, εἶχεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς 900 ἐργάτας, ἀριθμὸν καταπληκτικὸν διὰ τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα τῶν χρόνων ἐκείνων.

TO ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΟΥΤΜΑΝ EN ANNABERGH.

Ἐπομένως ὅτε τῇ 15 'Ιανουαρίου 1575 ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 61 ἔτους, τὸ πένθος ἐν τῇ μικρῇ πόλει ἦτο γενικόν. Ἐτάφη ἡ εὐεργετικὴ αὐτῆς γυνὴ ἐν τῇ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως, ὅπου μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας διατηρεῖται ὁ τάφος τῆς, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη τῇ 1831 ὑπὸ τῶν εὐγνωμονούντων συμπολιτῶν τῆς ὠραίου μνημείου.

Ὁ ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ ἐσχάτως ἀποκαλυφθεὶς ἀνδριὰς τῆς περιετῆ τῆς Βαρβάρης Οὔτμαν ἐν τῇ γραφικῇ περιβολῇ τῶν εὐγενῶν γυναικῶν τοῦ 16^{ου} αἰῶνος· ἐν χειρὶ αὐτῆς κρατεῖ τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης τῆς.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν διαφόρων μηχανῶν, δι' ἣν κατασκευάζονται σήμερον τὰ τριγύπτα, ἡ ἐν Ἀναβέρῃ βιομηχανία κάπως ἠλαττώθη, οὐχ ἦτο ὅμως ἐπασχολαῖ ἀκόμη ἀρκετὰς γυναικείας χεῖρας. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Σαξωνίας διανοεῖται νὰ δώσῃ εὐρύτεραν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν

διὰ χειρὸς κατασκευῆν τῶν τριγύπτων, θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ὑπὲρ αὐτῆς ποσοῦτον μοχθηρόσσης Βαρβάρης Οὔτμαν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.
Ἄρετή δέ, κἄν ἴσῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται, ζῆ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δέ, ἅπαντα φροῦδα συνανθόν' ὑπὸ χυθόνος. Ἐυριπίδης.
Ὅπλον μεγίστον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ θροατοῖς. Σοφοκλῆς.

Τὸ μὲν ἀγαπᾷ τοὺς μισούντας, ἀρετῆς καὶ θεῖον, τὸ δὲ τοὺς ἀγαπῶντας ἀνθρώπινον καὶ

κοινόν· τὸ δὲ μισεῖν καὶ τοὺς ἀγαπῶντας, οὐδὲ θηρίων αἶμα. Φώτιος.

Πᾶς δ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσοῦς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος. Πλάτων.
Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὀμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἠδονὴν ἔχει. Ἀντισθένης.

ΓΑΙΤΟΥ

Φ Α Υ Σ Τ Ο Σ .

Υπό Αλ. Ρ. Παρκάρη.

(Συνέχεια.)

Μεφιστοφελής.

Αἰ δά! Τί τόσα θέλουσι ἐξέλθει, ὡς βήτορες ἀν ἐπρόκειτο ἄγων; Ἄν ἔχῃς ὄραειν νὰ ὑπογράφῃς, ἄρκει ἐν φύλλον, ἡ αἵματος ἀπλή σταγών.

Φαύστος.

Ἄν μόνον περὶ τοῦτου μὲ παρακαλῆς, ἰδοὺ, καὶ χάρισμα σου αὕτη ἡ κηλίς.

Μεφιστοφελής.

Τὸ αἶμα κρίνω ὅπως ἔξωγον χυμόν. Φαύστος.

Τὸν δεσμόν τοῦτον πῶς θά λύσω τὸν ἐμὸν μὴ φοβῶ. Ὅτι ὑπεσχηθῆν, πάσης ἐστὶ μου τῆς ὑπάρξεως ἡ τάσις.

Ἐκέρθηεν πρώτον τὸσον εἰς τὰ ὕψη, ἤδη πλησίον σου θά μὲ καθίσῃς. Τὸ μέγα Πνεῦμα μ' εἶχε καταλείψει ὅπως τοῦ μοί κλείεται ἡ φύσις.

Ἐρράγ' ἡ σκέψις ἐν ἐμοί, τὴν γνώσιν ἀχθίζω. Ζήτω ἡ ἀμάθεια! Ἐντός μου πάθῃ ἅς ἀναφλεγοῦσιν, ἵνα τροφὴν τὰ ἐγ' ἡ ἠδονάθαια.

Λοιπὸν ἀρχὴ ἅς γίνῃ τῶν τεράτων. Ἄς ἀρχῇ, ὅπως θέλει διατάττων, ἅς μὴ μισθῷ ὁ καιρὸς ὁ γέρον, καὶ ἅς μὲ φέρῃ ὡς δοκίμ' ἐξέρον. Ὅς θέλουν, εἴτε τέρφεις εἴτε θλίψεις, καὶ εἴτ' ἐπιτυχία εἴτ' ἐλλείψεις, ἅς φέρουν τὰ καλά ἢ τὰ κακά των.

Ἀνθρώπος ζῶν μόνος ἐστὶν ὁ πρᾶττων. Μεφιστοφελής.

Δὲν σοὶ ὄριζω ἢ σκοπὸν ἡ χρόνον. Ὅς θέλεις ἔκτεινε τὴν χεῖρα μόνον, λάμβανε δεῖτι ἂν τῆς ἀρεσκείας σου, κατὰπνέ το, καὶ μὲ τῆς ὕγιαις σου. Ἄλλὰ μὴ διαταγμούς καὶ μὴ δειλίας.

Φαύστος.

Δὲν εἶναι λόγος περὶ ἀρεσκείας. Ζητῶ σκοτοδιάνην, τὴν πικρὰν χαρὰν, τὸ ἐρῶν μῖσος, ἤδονον ὀδονορᾶν. Τὸ στήθος, τὸ μανθάνειν ἐξορίαν, εἰς οὐδεμίαν θλίψιν πλῆον θά κλεισθῇ.

Ὅτι αἱ τύχαι τῶν ἠνθῶν θά ἦσαν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐπίσης θά ἐπιλωσθῇ. Ἐν ἐμοὶ θέλω τὴν τροφὴν ν' ἀντλήσω, τὰ ὕψη καὶ τὰ θάθη νὰ ζητήσω, τῆς τύχης νὰ μετασχω τῆς ἐκεῖνων, μέχρι τοῦ ὅλου ἐμαυτὸν ἐνταίνω, καὶ τέλος ὡς αὐτοὶ νὰ ναυαγήσω.

Μεφιστοφελής.

Ἐγὼ, ὅστις αἰῶνας ῥοκανίζω τὸ ξηρὸν τοῦτο δίπυρον, γνωρίζω διὰ τοῦ βίου πῶς οὐδεὶς συνέβη αὐτὴν τὴν ξυγὴν ζύμη νὰ χωνεύῃ. Εἰς ἓνα ἐξ ἡμῶν πίστευσον, ὅτι διὰ θεὸν τὸ πᾶν ἐπλαστούρηθη.

Αὐτὸς φῶς ἄσθετον περιεδύθη, ἡμᾶς δ' εἰς τὰ τυφλά ἐρριψε σκότη, εἰς σὰς δὲ νόκτας ἔδωκε κ' ἡμέρας. Φαύστος.

Ἄλλ' ἐγὼ θέλω. Μεφιστοφελής.

Τοῦτο φέρ' εἰς πέρας. Ἄλλ' εἰς ἐν ἐπι, νὰ σ' εἰπῶ, διατάζω. Μακρὰ ἡ τέχνη καὶ βραχὺς ὁ βίος.

Νὰ διδαχθῆς ἐπιθυμοῖς, εἰκάζω. Εἰς ποιητὴν προστρέξας ἄρμυδιος, εἰπέ τῶ ἐν ἐκστάσει κ' ἐν ἐμπνεύσει εἰς σὲ πᾶν ὄντι, μέγα νὰ σωρεῖσθῃ· τοῦ λέοντος τὸ θάρρος, τὴν ἀνδρείαν, τῆς ἐν ὄρμοις ἐλάφου πόδα τὸν ὠκύν, τοῦ Ἰταλοῦ τὴν εὐφλεκτον καρδίαν, τὴν τῶν θεορίων δύναμιν τὴν ψυχικὴν· νὰ σοὶ διδάξῃ πῶς νὰ συνδυάξῃς μετὰ μεγαλοουργίας πανουργίαν, κ' ἐν ἡ ἐπιθυμοῖς τρέφεις νεαρὰς, καθ' ὠρισμένον σχέδιον πῶς νὰ ἐρῃς.

Τοιοῦτον κ' ἐγὼ Κύριον νὰ εὖρω ἐν' ἅς φθάσω, καὶ Κύριον Μικρόκοσμον θεὰ τὸν ὀνομάσω. Φαύστος.

Τί λοιπὸν εἶμαι, ἂν τὸ στέμμα ὁ παθεὺν νὰ κατακτήσῃς δι' ἐμὲ, δὲν κατορθῶν δι' αἱ δυνάμεις μου συνανωθεῖσαι; Μεφιστοφελής.

Τί εἶσαι; Τέλος πάντων — δεῖτι εἶσαι. Βαθύτριγον φανάκην ἂν περιβλήθῃς, καὶ ἐπ' ἐμβάδων πηχυσίων ἂν στηθῆς, θά εἶσαι καὶ θά μείνῃς ὄντι εἶσαι. Φαύστος.

Τὸ βλέπω, μάτην εἶγον ἐμεταλλευθῆ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος τοὺς θησαυρούς. ἅμα καθῆσω τέλος, δὲν θά κινήθῃ δυνάμεις ἐντός μου ἄλλως πλῆον ῥοδῶ. Δὲν εἶμαι κατὰ τρίχα μεγαλήταρος, καὶ οὕτε τοῦ ἀπειροῦ εἰμ' ἐγγύτερος. Μεφιστοφελής.

Τί εἶσαι; Τέλος πάντων — δεῖτι εἶσαι. Βαθύτριγον φανάκην ἂν περιβλήθῃς, καὶ ἐπ' ἐμβάδων πηχυσίων ἂν στηθῆς, θά εἶσαι καὶ θά μείνῃς ὄντι εἶσαι. Φαύστος.

Τὸ βλέπω, μάτην εἶγον ἐμεταλλευθῆ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος τοὺς θησαυρούς. ἅμα καθῆσω τέλος, δὲν θά κινήθῃ δυνάμεις ἐντός μου ἄλλως πλῆον ῥοδῶ. Δὲν εἶμαι κατὰ τρίχα μεγαλήταρος, καὶ οὕτε τοῦ ἀπειροῦ εἰμ' ἐγγύτερος.

Καὶ σὺ δά, φίλε, καθορᾶς τὰ πράγματα καθὼς ὁ ὄχλος ὁ παλὺς τὰ καθορᾶ. Σοφώτερ' ἅς ζητῶμεν τὰ διδάγματα πρὶν ἢ τοῦ βίου ἀποσθῇ πᾶσα χαρὰ. Αἰ, τί κατὰρα! Χεῖρας, πόδας, κολὰ σου καὶ κεφαλὴν, ἐν σοὶ συνηρμοσμένα, τὰ λέγεις σά· τὰ κτήματα δὲ ὅλα σου, τὰ πρὸς ἀπόλαυσίν σου, λέγεις ἕνα!

Ἄν ἀγοράσω ἕξ γενναίους ἵππους, πῶς; δι' αὐτῶν ἀστραπηθὸν δὲν τρέχω, καὶ πάσας τὰς δυνάμεις των δὲν ἔχω ὡς ἐάν ἤμην γίγας τις πολυπόους; Ἐμπρός! Ἐσκέφθην ἕως τῶν ἀρχαίων, καὶ εἰς τὸν κόσμον ῥίβηται θαρροῦντως. Ὅστις τὸν νοῦν του εἰς συλλογισμοὺς ἄσκει τὸ δεδωμένον κτήνος ὁμοιάζει· τὴν ἔντασιν περὶ τοῦ κυττάζει, ἐν ἡ ὀλίγον πέραν φέεται θωσκή. Φαύστος.

Πόθεν ἀρχίζομεν; Μεφιστοφελής.

Ἄναρχοῦμεν. Τί τόπος εἶναι οὗτος, τί μαρτύριον; Τί μένομεν ἐδῶ; Ἄδημονοῦμεν ἡμεῖς, χασμάται τὸ ἀκροατήριον. Εἰς τὸν παχὺν σου ἄρες ταῦτα γείτονα. Ἄχυρα κοπανίζεις. Ἄμαρτία! Ἐξ ὅσων ἂν ἠθεύρηξ, κἂν τὰ κρείττονα νὰ τὰ εἰπῇς· τολμᾷς εἰς τὰ παιδιά; Ἀκούω, ἐν τῶν ἕξω περιμένει. Φαύστος.

Καιρὸν δὲν ἔχω εἰς συνομιλίαν. Μεφιστοφελής.

Τὸν δυστυχῆ ὁ' ἀφίσης νὰ πηγαῖν ἀπρακτος καὶ χωρὶς παρηγορίας; Δὲς τὸν μανθάνειν, δὲς μοι καὶ τὸν πῖλον σου. (*ἐκδέχεται.)

Ἰδοὺ με ἓνα τῶν σοφῶν καθηγητῶν. Εἰς τὸν ἀγγίνων ἐμπιστεύσω φίλον σου. Ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μ' εἶναι ἀρκετόν. Σὺ δὲ πρὸς ὄρομον παρασκευάζε σαυτὸν. (*Ὁ ΦΑΥΣΤΟΣ ἔξέρχεται.)

Μεφιστοφελής.

(Φέρων τὸν μικρὸν μανθάνειν τοῦ Φαύστου).

Τὴν ἐπιστήμην περιφρόνει καὶ τὸν νοῦν, πᾶν τὸ κρατύνον, δύναμιν ἐγείρων, καὶ ἄρες ἐν τυφλότητι νὰ σὲ πλανοῦν ψεύδη πνευμάτων, ταχνητῶν ὀνειρῶν· φίλιτατα, σ' ἔχω οὕτως ὑποχέριον.

Ἡ τύχη πνεῦμα διδίδει εἰς τὸν Κύριον, ἐμπρός, καὶ ἀκαθάρτους ἐμπρός τεινον. Σπεῦδον πηδᾶ, ὅπως τοῦ ἀφῆνον τὰς ἀπολαύσεις ἡδονῶν γήινων.

Θενὰ τὸν ῥίψω εἰς παθῶν ὠκεανόν, κ' εἰς ἀσχημα, βυθὰ τοῦ βίου μέρη. Ἄς θυθεσθῇ ἐκαί, κτυπᾶ καὶ σπαίρη· κ' ἐν ἡ ἀσθμαίνει ὀψὼν ἅμα καὶ πινῶν, τροφῶν ἐμπρός του σωρὸν ἔχων καὶ ποτῶν, ἅς φθίνῃ, μάτην ἀνακούφιαν ζητῆς. Τοῦ διαβόλου κτήμα κ' ἂν δὲν ἦτον, θά ἦτον κατὰ διαβόλ' οὐχ ἦττον.

(Εἰσέρχεται ΜΑΘΗΤΗΣ.)

Μαθητής.

Ἄφίχθη ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐδῶ εἰμι ἵνα, ὡς ἄλλοι νέοι, εὐτυχίσω κ' ἐγὼ, αὐτοπροσώπως νὰ γνωρίσω τὸν ἄνδρα ὃν πᾶν στόμα ὑπερβουφίμα. Μεφιστοφελής.

Εὐγνώμων διὰ ταῦτα τὰ φιλόφρονα. Ἄνθρωπον θέλεις; ὅπως οἱ συνήθεις. Εἰς ἄλλον τινὰ ἤδη εὐοστήθη; Μεφιστοφελής.

Παράσχετέ μοι προστασίαν πρόφρονα. Εἰς τὸ ἐνταῦθα ἤλιον σπουδαστήριον τὴν ἄκουσαν μητέρα μου ἀφήσας, προθέσις ἔχων, καὶ τί καὶ ἀργύριον, ἴσως χρηστόν τι μάθω μεταξύ σας. Μεφιστοφελής.

Καὶ ἐξελέξο τὸ κατόστημα καλῶς. Καὶ ὅπως δὲν ἤθεύρω ἂν θά μείνω. Τὸ πνιγηρὸν κατόστημα ἐκεῖνον, οἱ χονδροὶ τοῖσι, δὲν μ' ἀρέσκουσι παντελῶς. Στενοχωρίαν μ' ἔφερες, ὅς ἐδασιῶ. Δὲν ἔχει δένδρα οὔτε πρασινάδας· καὶ εἰς τῶν ἐδαλιῶν τὰς ἀράδας παύω νὰ θέλω καὶ ν' ἀκούω, νὰ νοῶ. Μεφιστοφελής.

Μὴ τοῦτο σ' ἐνοχλῇ· θά συνήθισας. Ἄπο τοῦ μητρικοῦ μαστοῦ ἐπίσης τὸ θρέψας πρώτον δυσαρτέτους στρέφεται, ἀλλ' εἰ αὐτοῦ κατόπι χαιρὸν τρέφεται. Οὕτω θά σ' εἶναι τῆς σοφίας ὁ μαστός· μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἡμέραν ἀρεστός. Μεφιστοφελής.

Νὰ ῥιψῶ θέλω εἰς τὰ στήθη τῆς εὐθύς. Πλὴν πῶς ν' ἀρχίσω δόξατέ μοι συμβουλήν. Μεφιστοφελής.

Πρὶν προχωρήσῃς, πρέπει νὰ ἐξηγηθῆς εἰς ποῖαν θέλεις νὰ καταταχθῆς σχολῆν. Μεφιστοφελής.

Σοφὸς νὰ γίνω θέλω. Ἐγὼ κλίσιν ἐπιχρισθῶν νὰ καταμανθάνω, τὰ ἐπι γῆς κ' ἐν οὐρανῷ ἄπάνω, τὴν ἐπιστήμην πᾶσαν καὶ τὴν φύσιν. Μεφιστοφελής.

Αὐτὴν ἐκλέγεις; Εἶν' ἡ ἀγαθὴ μερίς. Ἄλλ' εἶν' ἀνάγκη καὶ νὰ μὴ χασομερῆς. Μεφιστοφελής.

Θενὰ σπουδάζω ἐκ καρδίας καὶ ψυχῆ· ἀλλ' ἔχω χρεῖαν καὶ τινος ἀναψυχῆς, ἵν' ἀναπνέω καὶ πῶς ἐλευθερώσω εἰς τὰς ὀραίας ἑορτάς τὸ θέρος. Μεφιστοφελής.

Τίς δὲ τῆς ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Μεφιστοφελής.

Ὁ καιρὸς φύγει, φίλε· μὴ τὸν χάσῃς. Καιροὺ ἀκονομία εἶν' ἡ τάσις. Φαίτα, — ἂν τὰς σπουδὰς σου διατάξῃς, — εἰς Λογικὰς τὸ πρῶτον ἀκροάσεις. Ἐκεῖ τὸ πνεῦμα καλοανατρέφεται· καὶ ὅταν φέρῃ ὑποδήματα στενὰ, θραυδοῦται καὶ ἐσκεμμένως στρέφεται, καὶ τὸ τραχὺ τοῦ λόγου στάδιον περνεῖ, οὐδὲ πλανᾷται χωρὶς σχεδίων, καθὼς αἱ λαμπυρίδες ἄνω καὶ ἀσταθῶς. Ἐπι μανθάνεις, δεῖτι πρὶν διὰ μιᾶς ἐπραττες, οἷον εἴτε τρώγῃςν εἴτε πίνεις, πρὸς τοῦτο δεῖται ἀπαιτεῖται μόνως ἐνεργειῶν σου καὶ δυὰς, τριάς. Τῶν ἰδῶν ἐστὶ τὸ δημιουργήμα καθὼς ὕφαντικὸν τι ἀριστούργημα. Παταίς, καὶ μυριάδες μίτων αἵρονται, μετ' ἀοράτου συγγέμουμαι πλοκῆς· ἄνω καὶ κάτω τρέχει ζῆτορὰ κερκίς, κ' εἰς ἓνα κτύπον δι' ἀλλήλων φέρονται. Ἰδοὺ καὶ ὁ φιλόσοφος· Ἄν ἦτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ δευτέρον τοιοῦτο, θά πρέπει, συλλογίζεται, τὸ τρίτον καὶ τέταρτον νὰ εἶναι πάλιν οὕτω· τρίτον καὶ τέταρτον δὲ ἀφ' ἐτέρου δὲν θά ἦν, ἄνευ πρώτου καὶ δευτέρου. Καὶ ἐπαινοῦσι ταῦτα μὲν οἱ φοιτηταί, δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ὅμως ὕφανταί. Ὅστις τι ζῶν νὰ περιφράξῃ θέλει, πρῶτον τὸ πνεῦμα ὅλον καταλείπει· καὶ εἰς τὴν χεῖρα ἔχει μὲν τὰ μέλη, ἀλλ' ὁ δεσμός ὁ αἴλος τοῖς λείπει. Ἐγχεῖρηται δὲ τοῦτο τ' ὀνομάζουσι*) οἱ χημικοὶ μας, κ' ἐαυτοὺς χλευάζουσι.

Μεφιστοφελής.

Αὐτὰ μοὶ εἶναι ἀκατάληπτα σχεδῶν. Μεφιστοφελής.

Δὲν θλίπτει· θά νοήσῃς τοῦτο θαυμάδιον, ὅπταν θά σπουδάζῃς, ἵνα σ' ὀδηγῇ, τί ἡ ταξινόμια κ' ἡ ἐπαγωγή. Μεφιστοφελής.

Τὴν κεφαλὴν μου δι' αὐτὰ ζαλιζοῦν, κ' ἐντός τῆς ὡς χειρομυλοὶ γυρίζουσι. Μεφιστοφελής.

Πρὸ ἐπιστήμης ἐπειτ' ἄλλης πάσης τὴν μεταφυσικὴν θεὰ σπουδάζεις, ἵνα τί μὲν ἐξω διακρίνης παντός ὀριου τῆς νοημοσύνης. Τὸ τί δ' εἶναι ταῦτην ἢ χωρεῖ ἢ δὲν χωρεῖ σοφῆ τίς λέξει νὰ ὀρίσῃ ἡμπορεῖ. Ἄλλ' εἰς τὴν πρώτην κἂν ἐξαμηνίαν ἰδὲ πολλὴν νὰ ἔχῃς εὐταΐαν. Καὶ πέντε ὥρας μὲν θέλεις ἀκούει· πλὴν σπεῦδ' εὐθύς, ἅμα ὁ κῶδων κρούει. Πρὸ τοῦ μαθήματος παρασκευάζου, παράγραφον μελέτα πρὸς παράγραφον· ν' ἀκούης ὁ καθηγητῆς ῥυμνάζου πῶς οὐδὲν λέγει εἰς τὴν βίβλον ἄγραφον. Πρὸ πάντων γράφε μετ' ἐπιμελείας, ὡς ἅγιον πνεῦμα ἂν ὑπογορεύῃ.

Μεφιστοφελής.

Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ τὸ λέγητε ποσῶς. Ἡθεύρω πῶς τὸ γράφειν χρησιμεύει. Κετῆμά μου εἶναι δεῖτι μέλαν εἰς λευκὸν κατ' οἶκον φέρω, καλὸν εἶναι ἡ κακόν. Μεφιστοφελής.

Τίς δὲ τῆς ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Ὅτι ἐκλογῆς σου εἶναι ἡ σχολή; Μεφιστοφελής.

Πολλὸν δὲν μ' εἶναι ἀρεστὴ ἡ Νομική. Μεφιστοφελής.

Μεφιστοφελής.

Ὅδὲ σὲ κατακρίνω δι' αὐτὸ πολὺ. Πῶς ἔχουσι γνωρίζω πάντα τὰ ἐκαί. Κληροδοτοῦνται δίκαια καὶ νόμοι ὡς ἐκ πατέρων καὶ εἰσὶ αἱ νόσοι· καὶ γενεᾶς εἰς γενεὰν περῶσι, καὶ ἐκ μιᾶς εἰς ἄλληλην ἀκόμη. Πικρὸν τὸ ὄφρον καὶ ὁ νοδὸς μωρία. Οὐαὶ σοὶ ὡς οἶφ τῶν σῶν γονέων! Περὶ τῶν ἐγγενῶν ἡμῖν δικαίων δὲν γίνεταί οὐδ' ἐλαχίστη μεία.

Μαθητής.

Ὁ λόγος σας τὸ μῖσός μου αὐθάνα. Εὐδαίμων ὅστις παρ' ὀμῶν μανθάνει! Κλίνω σχεδὸν ὑπὲρ Θεολογίας. Μεφιστοφελής.

Εἰς πλάνην μὴ ἐμπισθῆς εἰς ἀγνοίας. Τῆς ἐπιστήμης ταύτης εἶναι σκολιὸς ὁ ὄρομος, καὶ ἐντός τῆς κρύπτεται ἴδω, δυσδιακρίτου ὄντος τοῦ ὀριου φαρμάκου μεταξὺ καὶ φαρμακίου. Ἐνός καὶ μόνου ν' ἀκροάσ' ἔχ' εἶναι, καὶ ὅμως εἰς δεῖτι λέγει οὕτως. Ἐν γένει νὰ ἐμμένῃς εἰς τὴν λέξιν. Δι' ἀσφαλούς τῆς θύρας θάινεις οὕτως εἰς τὸν κἀνν θεοδίας πασιθίσεως.

Μεφιστοφελής.

Μεφιστοφελής.

Εἰς πλάνην μὴ ἐμπισθῆς εἰς ἀγνοίας. Τῆς ἐπιστήμης ταύτης εἶναι σκολιὸς ὁ ὄρομος, καὶ ἐντός τῆς κρύπτεται ἴδω, δυσδιακρίτου ὄντος τοῦ ὀριου φαρμάκου μεταξὺ καὶ φαρμακίου. Ἐνός καὶ μόνου ν' ἀκροάσ' ἔχ' εἶναι, καὶ ὅμως εἰς δεῖτι λέγει οὕτως. Ἐν γένει νὰ ἐμμένῃς εἰς τὴν λέξιν. Δι' ἀσφαλούς τῆς θύρας θάινεις οὕτως εἰς τὸν κἀνν θεοδίας πασιθίσεως.

Μαθητής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

Πῶς; Λέξιν μόνον ἄνευ καὶ νοήσεως; Μεφιστοφελής.

στολόκις πράγματα ἵνα λάβῃ τὴν δωρεάν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Κατὰ τοὺς Θεολόγους καὶ Ἠθικολόγους ἡ ἀγορὰ τῶν θεῶν ἡρισμάτων δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τρεῖς λόγους· α.) οὗτοι τὰ θεῖα εἰσὶν ἀνώτερα πάσης ἀνθρωπίνης ἀξίας· β.) οὗτοι οὐδεὶς δύναται νὰ πωλήσῃ, δεῖτι τὸν ἀνόκη. Ὁ δὲ προϊστάμενος τ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑορτὰς.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΣΕΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ.

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΗΣ ΒΡΑΓΑΝΤΣΑΣ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑορτὰς.

ναλαμβάνω ὅτι θεωρῶ ἔργον δυσκολώτατον ἢ μᾶλλον ἀκατόρθωτον τὴν ἐπιτυχὴ μεταγλώττι-
σιν ποιήματος, ὅσον ἡ τριλογία τοῦ Δάντου, αἱ
δὲ γενόμενα τοιαῦτα εἰσὶν ἀπεικονίσεις τοῦ
πρωτοτύπου κατὰ τὴν ἰκανότητα τοῦ ἀπραγα-
σομένου ταύτας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον
ἀσθενεῖς καὶ πισταὶ μὲν ἴσως κατὰ τὴν ἀπό-
δοσιν τῆς ἐκφράσεως, ἀλλ' ἀπιστόταται καὶ
πλημμυρῶσται κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς λεπτό-
τητος, ἰδιαιτέρας καὶ δυνάμεως τῆς ἐκφρά-
σεως, ἅτινα δυσκόλως μεταβαίνουν ἐκ μιᾶς εἰς
ἄλλην γλῶσσαν καὶ μάλιστα θραν ἢ γλῶσσα
αὕτη ἦνε ὡς ἡ ἡμετέρα ἀμόρφωτος εἰσέτι καὶ
ἀκανόνιστος καὶ ἐγγὺς μόνον ὁδηγὸν τὸν θαυμὸν
τῆς μορφώσεως καὶ καλαισιθησίας τοῦ γράφοντος.

ΚΟΔΑΞΕΩΣ

Ἄσμα δέκατον ἑνάτον.

Ἦ μάγε Σίμων καὶ ἡμεῖς οἱ φαῦλοι ὀπαδοὶ τοῦ,
οἱ τὰ σεπτὰ τοῦ πνεύματος χαρίσματα ἄπερ δέον
τοῖς ἀγαθοῖς νὰ δίδονται, ὡς προῖξ εἰς τοὺς συ-
ζῆτους,

Αἰσχροῦς προαγωγεύοντες χάριν χρυσοῦ κ' ἄρ-
γύρου.

Ἡ σάλπιγξ ἤδη διὰ τὰς ὄρεϊς καὶ ἠχίθη,
Διότι ἐν τ' Ὀρύγματι τῆ τρίτῃ θαρραλοῦσθε.

Εἰς τὸν κατόπιον εἶχον ἤδη ἀνέλθει τύμβον
Ἐκεῖ ὅπου ἡ γέφυρα ἐκεῖν' ἡ σκοπελοῦδος
Ἐξέχει κατὰ κάθεται εἰς τὸ τοῦ θύβρου μέσον.

Ἦ ὑπερτάτη Νόησις, πόσῃ δευκύνει τέχνην
Κ' ἐν Ὀυρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν τῇ φαύλῃ
κόσμῳ

Καὶ πόσον διανέμεται ἡ δικαίη σου δικαιοσύνη.

Ὅπων πασῶν περιφερῶν καὶ εἰς τὸ εὖρος ἴσων
Εἶδον τὴν πέτραν ἐμπλεῖον τὴν πελιόνην ἐκείνην
Κ' ἐν τοῖς πλεουροῖς καὶ ἐν αὐτῇ εἰσέτι τῇ πυθ-
μένῃ.

Ὅδῳ ἤττον μοὶ ἐφαίνοντο μεγάλα καὶ εὐρεῖαι
Ἐκείνων τοῦ ὄρατου μοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
Ἄς ἄλλοι ἐξελάττωσαν τῶν βαπτίζοντων χάριν.

Ἦ μίαν πρό τιμὴν ἐτῶν συνέτριψ' αὐτοχειρῶς
Ἦνα λυτρώσω ἐν αὐτῇ πνιγόμενον παιδίον
Καὶ τοῦτο πάσης ἔστω μοι ἀνάγκη ἀπάτης.

Παντὸς στομίῳ τῶν πολλῶν ἐκεῖ ὅπων ἐξεῖχον
Οἱ πόδες τοῦ ἀμαρτωλοῦ μέχρι γαστροκνημίου,
Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος διέμεν' ἐν τῇ θάβῃ.

Ἄπάντων καταφλέγοντο δεινῶς τὰ πέλαμα' ἄμφω·
Διὸ τοσοῦτον ἰσχυρῶς συνέστρεφον τὰ ἄρθρα
Ἦστε θὰ διερρήγγουν καὶ στρόμβους καὶ σχοινία·

Καὶ ὡς ἡ φλόξ εἰς πράγματα ἐλαίῳ ἠλειμμένα
Τὴν ἔσω ἐπιφάνειαν συνήθως διατρέχει,
Ὅτω κ' ἐκεῖ ἐφέρετο ἐκ τῶν πετρῶν εἰς τ' ἄκρα.

Τίς οὗτος ὁ πλειότερον τῶν ἄλλων του συντρόφων
Πονῶν καὶ σπαρτατῶμενος, διδάσκαλε, τῆ εἰπον,
Καὶ τὸν ὅποιον ἐκμυζᾷ φλόξ ἐξ' ἰσχυροτέρου;

Ὁ δὲ, ἂν εἰς τὸ κάταντες ἐκεῖτο θέλει μέρος
Νὰ σ' ὁδηγήσω τοῦ κρηνοῦ, ὑπέλαβε, θὰ μᾶθης,
Ἐκ τοῦ ἰδίου τ' ὄνομα καὶ τ' ἀμαρτηματὰ του.

Κ' ἐγὼ· πᾶν τὸ ἀρέσκον σοὶ καὶ εἰς ἐμὲ ἀρέσκει·
Ὁ κύριός μου εἶσαι σὺ καὶ πάντο', ὡς γινώ-
σκεις,

Τὴν γνώμην σου ἀκολουθῶ καὶ μ' ἐννοεῖς σι-
γῶντα.

Ἐπάνω τότε ἤλθον εἰς τὴν τετάρτην ὄχλην
Ὅθεν πρὸς τ' ἀριστερὰ κατέβην, στραφέντες
Πρὸς τὸν στενὸν καὶ ἐν ταυτῷ θαυότρητον πυθ-
μένῃ.

Ὁ δ' ἀγαθὸς διδάσκαλος δὲν ἔπαυε κρατῶν με
Ἐν ταῖς ἀγκάλαις, μέχρις οὐ μὲν ἔφερε πλησίον
Ἐκείνου, ὅστις ἐκλαίει σφοδρῶς κινῶν τὰς κνήμας.

Ἦ σὺ φυγὴ ταλαίπωρε, ὅποια καὶ ἂν ἦσαι,
Ἡ τ' ἄνω κάτω φέρουσα κ' ἐμπειρητοῖα δικῆν
Πασιῶν, λέγων ἤρχισα, ἂν δύναιτο ὀμίλει·

Ἦ ἰσάμην ὡς πνευματικὸς ἀγρεῖον δολοφόνον
Ἐξαγορεύων, ὅστις ὦν ἐμπειρηγμένος ἤδη
Τὸν κράζει, ἵνα τὴν στικτὴν δραχὺν τὸν θανάτου.)

Ἐκείνος δὲ ἐκραύαζεν·) σὺ ὄρθιος ἐνταῦθα;
Σὺ οὗτω, Βονιφάτιε, ὄρθιος ἐνταῦθα μένεις;
Ὅλιγα μ' ἐξηπάτησε τὸ γεγραμμένον ἔτη.

Τόσον ταχέως τοῦ χρυσοῦ ἐκείνου ἐκορέσθης
Ὅυ χάριν δὲν ἀπώκηρας τὴν δέσποιναν·) ἢ ἄρ-
πάσης.

Δολίως τὴν περικαλλῆ, ἣν ὕβρισας κατόπιον·)

Εἰς ταῦτα ἔμεινα καθὼς οἱ μὴ καλῶς νοοῦντες
Ἦν ἔλαθον ἀπόκρισιν, καὶ τί ν' ἀνταπαντήσουν
Ἐν τῇ ἀδύμοιᾳ τῶν κ' αἰσχύνῃ ἀγνοοῦντες.

Καὶ τότε ὁ Βιργίλιος, εἰπέ τῷ παρακρημα
Μοὶ εἰπ'. "Ἐκείνος δὲν φρονεῖ, ἐγὼ δὲν εἶμ'
ἐκείνος·"

Καὶ ὅπως μὲ παρήγγειλεν εὐθὺς τῷ ἀπεκρίθη.

Διὸ τὸ πνεῦμα ἐν ὀργῇ συνέστρεψε τοὺς πόδας·
Βαρυτενάζων δ' ἔπειτα καὶ μὲ φωνὴν ὀργηνοῦδη,
"Λοιπὸν, μοὶ εἶπε, παρ' ἐμοῦ τί ἀπαιτεῖς νὰ μάθης;

"Ἄν τόσον διατρέξαι νὰ μάθης ποῖος εἶμαι
"Καὶ δι' αὐτὸ διέστρεξας τὴν σκοπελοῦδῃ ὄχλην
"Μᾶθε· ἐφόρεσ' ἄλλοτε τὸν παπικὸν μανθῶν.

"Ἦ πῆρθε ἄρκτου γνήσιος υἱὸς καὶ τῶν Ἀρκτύλων
"Τὴν πρόβον ἐπέθρητα τοσοῦτον ὡστ' ἐπάνω
"Χρυσὸν, ἐνταῦθα δ' ἔθεσα ἐμὲ ἐν τῇ σακκίῳ

"Τῆς κεφαλῆς μου· κάτωθεν εἶσι θεοδοτημένοι
"Ὅσοι κατέβησαν πρὸ ἐμοῦ τὴν σικμινίαν, πάντες
"Ἐν τῇ ὀρύγματι αὐτῆς τῆς πέτρας τεθαμμένοι.

"Ἐκεῖ θὰ κατακρημισθῶ κ' ἐγὼ ἐπίσης ὅταν
"Ἐκείνος ἔλθῃ, δι' ὃν οὐ ἐξέλαθον, ὅποτε
"Προέδην εἰς τὴν προσητῇ ἐρωτησὶν ἐκείνην."

Ἄλλὰ καιρὸν πλειότερον μὲ πόδας φλεγόμενος
Καὶ μὲ τὸ σῶμ' ἀνάστρεφα κατάκειμαι ἐνταῦθα
Ἦ ὅσον μ' ἐρυθροῦς αὐτὸς θὰ παραμείνῃ πόδας.

"Διότι ἄλλος μετ' αὐτὸν αἰσχυρότερος δυσμῶθεν
"Ποιμὴν θὰ ἔλθῃ, ἐντελῶς περιφρονῶν τοὺς νόμους
"Ὅστις καὶ τοῦτον καὶ ἐμὲ ὀφείλει ν' ἀποκρύψῃ.

"Νέος Ἰάσων·) περὶ οὐ ἐν Μακκαθαίοις λόγος·
"Καὶ ὅπως ἦς· ὁ βασιλεὺς φιλοφρονεῖ εἰς ἐκεῖνον
"Τοιοῦτος ἔσται πρὸς αὐτὸν ὁ τῆς Γ' ἀλλίας ἀνάξ."

Ἦ ἰσάμην ὡς πνευματικὸς ἀγρεῖον δολοφόνον
Ἐξαγορεύων, ὅστις ὦν ἐμπειρηγμένος ἤδη
Τὸν κράζει, ἵνα τὴν στικτὴν δραχὺν τὸν θανάτου.)

1) Κατὰ τὸν νόμον τῆς Φλωρεντίας οἱ δολοφόνου
ἐτιμωροῦντο κατορθοσόμενοι ζῶντες μετὰ τὴν κεφαλὴν
πρὸς τὰ πόδια.
2) Ὁ ὀμιλῶν ἔστιν ὁ Πάπας Νικόλαος Γ', ἐκ τοῦ
γένους τῶν Ὀυρανῶν (ἄρκτων) καταπλουτίας τοῦ ἀνε-
ψύχου του (ἀρκτύλους) διὰ τῆς αἰσχροκερδείας του.
3) Ἐννοεῖ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ Πάπας Νικόλαος
ἐξέλαβε τὸν Δάντην ὡς τὸν Πάπαν Βονιφάτιον Η',
ὅστις ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς Σικμαντικὸς ἀποβόσκας τῆ
1308· διὸ καὶ ὁ Πάπας Νικόλαος ἐκπλήττεται νομίσας
ὅτι ὁ Βονιφάτιος ἤλθε πρὸ τοῦ χρόνου ἐν προέπειν
αὐτῷ τὸν θραπτόν του ἦτο ἡ πρόγνωση του.
4) Ἰάσων ἀρχιερεὺς ἐπὶ Ἀντιόχειου τοῦ Ἐπιφανοῦς
διὰ δημοδοκίας ἀναγορευθεὶς τοιοῦτος.
5) Φίλιππος ὁ ὄρατος, ὁ εἰς τὸν Παπικὸν ἀναβί-
βάσας αὐτὸν ἦρθον.

Τότε, ἂν λίαν προσητῆς ὑπῆρξα δὲν γνωρίζω.
Ἄλλὰ μὲ ὕψος πρὸς αὐτὸν ἀπήνηρα τοιοῦτον.
Ἐἶπέ μοι ποῖαν ἀμοιβήν, ποῖον ποσὸν χρημάτων

Ἦ ὁ κύριος ἐξήγησε παρὰ τοῦ θεοῦ Πέτρου
Ἦ ὅτι ἐν χειρὶ τοῦ ἔθετο τὰς οὐρανίας κλειδαῖς;
Ἦ ὁδὲν, οὐδὲν ἀπήνηρα, εἰμὴ τὸ Ἄκαλόθει

Ἦ ὁδὲ ὁ Πέτρος ἤτηρεν, οὐδὲ τῶν ἔνδεκ' ἄλλος
Ἦ Παρὰ Ματθαίου χρήματα, ὅποτε εἰς τὴν θέσιν
Ἦ ἤρθε ἦν ὁ παμμίαιρος ἀπόλασε προδότης.

"Μεῖνα αὐτοῦ· εἶνε πολὺ δικαία ἡ ποινὴ σου.)
"Καὶ διατῆρε τὰ κακῶς ἠραυρισθέντα πλοῦτη,
"Ἄ κατ' αὐτοῦ σ' ἐθρόσανον εἰσέτι τοῦ Καρόλου.

"Καὶ ἂν δὲν μὲ ἐμποδίζεν ὀλίγον τὸ σέβας
"Ὅπερ ὀφείλει ἕκαστος πρὸς τὰς ὑψίστας κλειδαῖς,
"Ἄς ἐν τῇ ἄνω θίῃ σου, τῇ γλυκερῇ, ἐκράταις,

"Θὰ σοὶ ἀπέτεινον πολλὸν θετικωτέρους λόγους·
"Διότ' ἡ ἀπληστία σας τὸν κόσμον καταθλίβει
"Καταπατοῦσα τοὺς καλοὺς καὶ αἰρούσα τοὺς
φαύλους.

"Ἦ μὲς ὁ Εὐαγγελιστῆς, ὡ ποιμανόρ', ἐνοεῖ
"Ἦδὼν νὰ ἐκπορευθῆται μετὰ τῶν βασιλέων
"Ἐκείνη, ἦτις κάθηται ἐπάνω τῶν ὑδάτων,

"Καὶ ἦτις μετὰ κεφαλῶν ἐπέτα γεγεννημένῃ)
"Ἄπο τὰ δέκα κέρατα τὴν δύναμιν τῆς ἦντλει
"Ἐφόσον ὁ νομφίος τῆς τὴν ἀρετὴν ἠγάπα.

"Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
"Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
"Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

"Ἄ Ἰωαννῆς ἐπὶ τῆς ἀπουσίας τῆς συζύγου του,
διότι ἐπέεστο ὑπὸ τῶν διεκτικῶν χρηματικῶν
τῆς ἀνάγκης. Τὸ ταξίδιον τοῦτο τῆς Χριστινῆς,
τὸ τόσον ἠλιθεῖον ἀλλὰ καὶ καρποφόρον δι' αὐτόν,
εἶχε ἀπορροφήσει ὅλας τὰς οἰκονομίας του· εἶχε
ἰδανισθῆ χρῆματα, ὅπως ἐπαρέχει εἰς τὰς θα-
πάνας τῆς συζύγου του ἐν Παρισίῳ, καί, ὅτε
αὕτη τῇ ἀνήγγειλε τὸν προσεχῆ διορισμὸν του,
ἐσκέπτετο σοβαρῶς πῶς ἦδύνατο νὰ ἐκπληρώσῃ
τὰς ἐν Κερδοῦργῳ ὑποχρεώσεις του χωρὶς ν' ἀ-
νοήτῃ ῥήγγια ἐν τῇ μικρῇ περιουσίᾳ του. Καθ' ἐ-
καστὴν ἔγραψε τῇ Χριστινῇ νὰ ἐπιστρέψῃ· αὕτη
δὲ τῇ ἀπήνηρα ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον πρὸς τὸ
παρόν, διότι ὑπελείποντο ἀναγκασιότατα τινα
διαβήματα — καὶ πρὸς τοῦτο εἶχεν ἀνάγκη
καὶ ἄλλων χρημάτων.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Τὶ ἄλλο διαφέρεται λοιπὸν εἰδιωλολάτρου
Ἦ ὅτι ἕνα μὲν αὐτὸς, οἱ δ' ἕκατον τιμᾶτες;
ἐκδίκησιν.

9) Τὸν στίχον τοῦτον φαίνεται εἶχεν ἐν μνήμῃ ὁ
Πάπας ὅτε ἔγραψε περὶ Ἑλλάδος, ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἠθ-
σκευτικῶ φανατισμοῦ.
Ἄν ἦδη ὑπὸ δουλικὸν ζυγὸν ταλαιπωρησται,
Μὴ μεμφίμοιρε, ἐπειθὲ δικαιοσύνη τιμωρεῖσαι.
(Πλάουθ, Ἰερουσα, Ἄσμα Α')

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑΣ.

Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Συνέχεια.)

Ἦ Χριστινὴ ἠθούνη τὴν καρδίαν τῆς πάλ-
λουσαν ἐκ τῆς χαρᾶς ἠγχαριστήρας θερ-
μῶς τὸν ὑπουργὸν καὶ ὑπεσέθη ὅτι
οὐδαίς θὰ μᾶθῃ περὶ τῆς υποθέσεως, ἐκτὸς
τοῦ συζύγου τῆς.

— Τοῦτο ἔγκαιτα καὶ ἐν τῇ συμφέροντι
ὕμῳ, Κυρία μου, εἶπεν ὁ ὑπουργός. Ἔχετε
ἀντίπαλον, καὶ ὀφείλω νὰ σὰς ὁμολογήσω, ἀντί-
παλον ἐπιφρόν, ὅστις ἔχει δικαιοῦματα, ἐφ' ὧν
βασίζεται. Νομίζω ὅμως ὅτι ὁ κ. Σάνζης εἶναι
καταλλήλότερος διὰ τὴν θέσιν· τὸν ἄλλον θὰ
ἰκανοποιήσω δι' ἄλλου τρόπου· ἀλλὰ θὰ φωνάζῃ,
θὰ διαμαρτυρῆθῃ, σὰς τὸ προλέγω· προσέχετε
καλῶς, ὅτι εἶναι ἄνθρωπος εὐφυῆς καὶ... οὐχὶ
καλός.

Ἦ νέα Κυρία ἀνεκάγχασεν· οὐδένα ἐφοβείτο,
Συνειδητομένη νὰ θέλῃ πάντας περιποιουμένους
αὐτῇ, νὰ βέλῃ τὰ πάντα ὑποτασσόμενα εἰς
τὰς θελήσεις τῆς, δὲν ἤδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς
ἦτο δυνατόν νὰ τῇ ἀντιστῆ τις· εἶχε πληρῆ τὴν
πεποίθησιν εἰς ἑαυτήν.

— Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὰ τὸν καταπραῦνον,
εἶπεν.

— Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

Ἦ ὅσον ἐπλάσας' ἐκ χρυσοῦ ἡμεῖς καὶ ἐξ ἀργύρου·
Κυρία μου, ὅσον τὸ φαντάζεσθε. Θὰ προσέξω
μὴ ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀποθῆ σοβαρὰ· ἀλλὰ σὰς
συνιστῶ νὰ μὴ τῇ χορηγήητε ἀφορμὴν πρὸς
ἐκδίκησιν.

— Πλειότερα δὲν γνωρίζω, εἶπεν ὁ ἄλλος·
ἐγὼ δὲ εἰδοποιῶσα, φρονίως νὰ πληροφορηθῆς
καλλίτερον, ἀλλὰ μὴ ἀναφέρεις τὸ ὄνομά μου.
Δὲν ὑπάρχει μέρος, ὅπου νὰ δύναιτο τις
εὐκολώτερον ν' ἀπομνησθῆ, ἢ ἐν μέσῳ πυκνοῦ
πλήθους. Ἐκαστος φρονεῖ δι' ἑαυτὸν καὶ δὲν
προσέχει εἰς τοὺς παρισταμένους, οἵτινες τὸ
πλείστον τῆ εἶναι ἀγνωστοί. Ἡ Χριστινὴ,
πλησίον τοῦ Ἰουρῷ εὐρισκομένη, ἐνόησεν ἀπὸ
τῶν πρώτων λέξεων ὅτι ἴστατο πλησίον τοῦ ἐπι-
κινδύνου ἀντιπάλου, περὶ οὗ τῇ εἶχεν ὀμιλήσει
ὁ ὑπουργός. Δὲν ἐστράφη, ὅπως μὴ διεγείρῃ
ὀνομαίως, ἀλλ' ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του τῇ ἐδόχλου
ὀργῇ συγκρατημένην, πλὴν ἐπιφρόνως τ

ὕπερ τὸ δὲν ἐπιτακτικῶς τῇ ἀντίχει εἰς τὰ ὦτα.

Εὐρέθη εὐθὺς ἐν τῇ μέσῃ τῆς καλλιτέρας τῶν Παρισίων κοινωνίας, διότι αἱ προσημασθεῖαι διὰ τὸν μέγαν χορὸν ἀπῆλθον συναρθεῖς συναντηθεῖς, καθ' ὅς ἔλαίαι αἱ κυρίαὶ ἐφόρουσαν τὰ πλουσιωτέρᾳ τῶν ἐνδύματα. Ἡ Χριστινὴ δὲν ἠθέλησε μὲν νὰ περιβληθῇ πολυδαπάνους στολάς, ἀλλ' οὐχ ἤτησεν αἱ ἀδιάκοποι αὐταὶ μεταβολαὶ τῆς ἐνδυμασίας ταχέως ἐξήντησαν τὰ ὀλίγα ὑπολείπόμενα αὐτῇ γρήματα. Μὴ δυναμένη νὰ θασισθῇ ἐπὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς, ἣς ἐγνώριζε τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν· ἔγραψε λοιπὸν ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἄλλως, ὅτι πρέπει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν ὑπουργόν, ἐξ οὗ ἐξηρτάτο τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας τῆς. Ἡ Ἰωάννα δὲν ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ περαιτέρω ἐξηγήσεις, ἀλλ' ὑπακούουσα εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀγαθῆς καρδίας τῆς, ἐνόησε ὅτι ἡ ἀδελφὴ τῆς εἶχεν ἀνάγκην χρηματικοῦ ποσοῦ, τῇ ἀπέστειλε διὰ πρῶτου ταχυδρομείου τέσσαρας χιλιάδας φράγκων. Ἡ Χριστινὴ ἐνόησεν ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν τῆς τὸν Πακτωλόν, καὶ ἐφαντάσθη ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἠδύνατο ν' ἀγοράσῃ ὅλα τῶν Παρισίων τὰ μαγαζαῖα. Ἡ ἐνδυμασία τῆς ἦτο πρᾶγματι ὡραία καὶ ἀρμόζουσα πρὸς τὴν Βασίλισσαν τῆς Νυκτός, ἣς τὸ πρόσωπον εἶχε νὰ ὑποκρυβῇ ἐν τῇ ἐσπερίδι τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀπὸ δύο ἐβδομάδων ἡ ὑπαρξίς τῆς ὅλη συνακεντρωτοῦ εἰς τὴν ἐσπερίδα ταύτην, καὶ καθ' ἑκάστην μετέβαιναν εἰς τὸν βῆμα παρακολουθήσῃ τὰς προόδους τοῦ παρασκευαζομένου ἐνδύματος.

Πρωίαν τινά, ἐν ᾧ ἐξηρκετο τοῦ ἐπικινδύνου τούτου ναυστάθμου τῆς φιλαρεσκείας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τότε γυναῖκες εὐρον τὴν καταστραφὴν των, συννητήθη ἐπὶ τῆς κλίμακος μετὰ ἀνδρός, ὃν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεγνώρισε καὶ ὅστις, καίτοι προσδεδέπων αὐτὴν ἀσκαρῶμαχτι δὲν ἀπέσυρε τὸν πλόν του. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο ὁ Ἰουρνὺ. Τὰ βλέμματα τῶν διεσταυρωθῆσαν ὡς δύο φαρμακερὰ τόξα. Ἡ Χριστινὴ εἶδεν ἐν τῇ βλέματι τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ μίση ἀδιάλλακτον· ἡ χολώδης αὐτοῦ ὄψις ἐπορφυρώθη· ἤθελνθη ἡ δυστυχὴς γυνὴ τὴν πνοὴν τοῦ ἐχθροῦ τῆς, ἥτις τὴν διεπέρασεν ὡς διὰ πεπηγμένης ἀκτίνος. Τὸν εἶδεν ἀνερχόμενον πρὸς τὸ ἐργαστάσιον τοῦ διασῆμου τεχνίτου ὡς οἰκίον καὶ ἄνθρωπον οὐδέως διαστρέζοντα.

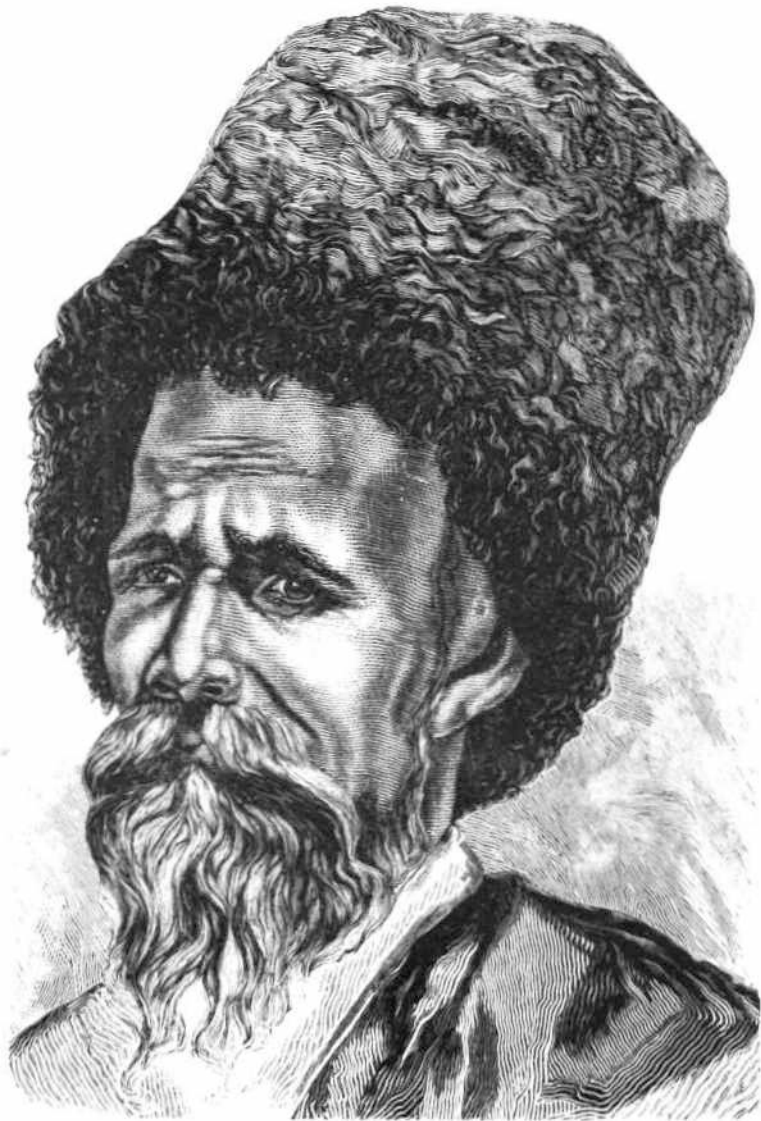
— Ἀ! εἶπε, πάλιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Διὰ τί ἐργάζεαι ἐνταῦθα; Πρέπει νὰ γνωρίζῃς τὸν φεδοῦμα!

Ἡ ἀνησυχία αὐτῆ ἐπεσείσθη καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅλας τὰς ἐπιπέδας τῆς, ὅλας τὰς χιμαῖρας τῆς, καὶ τὴν ἀνερχομένην ταύτην παρετήρησαν αἱ κυρίαὶ, ὡς ἐποσεφθη ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Διότι ἡ Χριστινὴ, μὲ ὅλην τὴν ἐλαφρότητα τῆς, μὲ ὅλην τὴν ἐλαστικότητα τῶν ἀρχῶν τῆς, δὲν ἤθελνεντο ἑαυτὴν κατὰ θάθος ἔνοχον, οὐδὲ παρεσύρατο πέραν τοῦ πρέποντος. Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ χαρακτήρος τῆς προσφύλατταν αὐτὴν ἀπὸ πάσαν παρεκτροπῆν. Ἡ ὑπακοή τῆς ἐπέβη ἐπιπλέον πρὸ τῶν ποδῶν τῆς

τοῦς θαυμαστὰς τῆς ὡς δούλους, ἔχαιρον ἐξουσιάζουσα αὐτοὺς μὲ ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα. Ὁ γαμβρὸς τῆς, κύριος Λιδά, ὅστις καλῶς τὴν ἐγνώριζε καὶ οὐδέως τὴν ἠγάπα, ἔλεγε πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ὑπερασπιζομένην αὐτὴν ὡς πιστὴν τοῦλάχιστον σύζυγον.

— Μὴ τὴν ἐπανῆς· δὲν ἔχει ἀρκετὴν καρδίαν οὕτω διὰ τὰ γένην μετανοοῦσα Μαθθαλήν.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς συναντήσεώς τῆς μετὰ τοῦ Ἰουρνὺ ἡ Χριστινὴ μετέβη, κατὰ τὸ σῆμα εἰς τὸ ἐργαστάσιον τοῦ βῆμα, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τῇ ἐπιδείξωσι τὸ ἐνδύμα τοῦ χοροῦ ἐντελῶς ἑτοιμον. Ὁ χορὸς ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας. Ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύραν τῶν

KIRKASIOS.

προνομιούχων, ἦν ὅμως εὖρε κλειστήν. Ὑπερήτης τις τῆ ἐνεχειρίσε μικρὸν ἐπισκεπτήριον, ἐπ' οὗ κἀνωθεν τοῦ ὀνόματος τοῦ βῆμα εὐρίσκοντο αἱ ἐξῆς λέξεις: "Ὁ συνέταξός μου θὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ τῇ τὴν Κυρίαν μαρκησίαν ἐντὸς τῆς ἡμέρας."

Τοῦτο ἦτο ἔκτακτόν τι καὶ ἡ Χριστινὴ δὲν ἐνόησε κατ' ἀρχὰς τί σημαίνει τοῦτο. Δὲν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ τῇ κλεισσοῖ τὴν θύραν.

— Καλὰ, ἀπεκρίθη· ἐν τοσοῦτῳ θέλω ἰδεῖ τὸ ἐνδύμα μου.

— Κυρία μαρκησία, εἶπεν ὁ ὑπερήτης· τὸ ἐργαστάσιον εἶναι σήμερον κλειστόν δι' ὅλους.

— Πῶς τοῦτο; Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον! Πρέπει νὰ ἴδω τὴν διευθύντριαν καὶ τὸν ἐργαστασιάρχην, ὅπως ἀποφασισθῶμεν περὶ τῶν κοσμημάτων.

— Ἐχω διαταγὴν, Κυρία, νὰ μὴ ἀφῆσω οὐδένα νὰ εἰσελθῃ.

— Τότε θὰ μεταβῶ διὰ τῆς μεγάλης θύρας· ἐκεῖ θὰ μῶλον τὴν αἰτίαν.

— Ὅπως ἀγαπᾷτε, Κυρία· ἐκεῖ θὰ εὐρήσῃτε πρὸς τίνα νὰ ὁμιλήσῃτε.

Ἡ Χριστινὴ εὖρε παρὰ τὴν μεγάλην θύραν κατωτέρους τινὰς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος, παρ' ὧν ἔλαβε σχεδὸν τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν, ὅτι ὄχι, ὁ Κύριος καὶ ἡ διευθύντρια εἶχον προκληθῆ εἰς τὴν Ἀδελφὴν, καὶ ὅτι οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ τῇ δώσωσι περαιτέρω ἐξηγήσει.

— Ἀλλὰ τοῦλάχιστον, εἶπεν ἡ μαρκησία ἀνυπομόνως, αἱ ἐργάτιδες εἶναι ἐνταῦθα, καὶ δύναται νὰ μοὶ δείξωσι τὸ ἐνδύμα.

— Τοῦτο δὲν γίνεται, Κυρία. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κυρίου καὶ τῆς διευθύντριας τὰ πάντα εἶναι κλειστά.

— Καὶ τίς εἶναι αὐτὸς ὁ συνέταξός, περὶ οὗ οὐδέποτε ἤκουσά τι καὶ ὅστις πρόκειται σήμερον νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ὁμιλήσῃ;

Οἱ ὑπάλληλοι ἀντήλλαξαν μετὰ τῶν βλέμματα.

— Λοιπὸν; ἐπανέλαθεν ἡ μαρκησία· τίς εἶναι ὁ συνέταξός οὗτος; Ποῦ εὐρίσκειται;

— Ὁ συνέταξός, Κυρία; εἶπε μία νέα βῆμα μετὰ ὑψος αὐθάδης· ὁ συνέταξός εἶναι ὁ ταμίας, καὶ εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν εἰσπραξίν των καθυστερουμένων.

Αἱ λέξεις αὗται ἦσαν φρικώδης διὰ τὴν Χριστινὴν ἀποκάλυψις. Ὁ ἦχος, δι' οὗ προεφέθησαν, ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτά τῆς ὡς κώδων νεκρώσεως. Ἀπὸ τῆς εἰς Παρισίους ἐλεύσεώς τῆς εἶχε προμηθευθῆ ἀπὸ τοῦ ἐργαστασίου τὰ πάντα ἐπὶ πιστώσει. Τὸ ὄνομά τῆς, τὸ κάλλος τῆς, ἡ θέσις τοῦ συζύγου τῆς, αἱ σχέσεις αὐτῆς ἐν τῇ κόσμῳ ἦσαν μέχρι τοῦδε αἱ ἐγγυήσεις τῆς· οὐδέποτε τῇ εἶχον παρουσιάσει λογαριασμόν· ἄλλως τε καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι οἱ λογαριασμοὶ ἐπληθύνοντο ἅπασ τοῦ ἔτους, περὶ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος. Διὰ τὸ λοιπὸν ἡ ἐξαιρέσις αὕτη; Πῶθεν ἐπήγαγεν ἡ αὐθάδεια τῶν μικρῶν ὑπαλλήλων; Ἡ Χριστινὴ δὲν ἠθέλησε νὰ ταπεινωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐργατῶν καὶ ὑφῆσσαν τὴν κεφαλὴν ὑπερηφάνως.

— Εἰπάτε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, εἶπεν, ὅτι σήμερον δὲν θὰ ἔμαι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἀλλ' ὅτι θὰ τὸν περιμένω αὔριον μέχρι τῆς ἐνδεκάτης τῆς πρωίας.

Καὶ ἐξῆλθε τοῦ καταστήματος μετ' ἀξιοπρεπείας, ἀλλ' ἠγανακτιομένη καὶ τετραυματισμένη. Ἄρα φθάσε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐμέτρησε τὰ χρήματά τῆς. Δὲν εἶχε πλέον ἢ διασπίλια φράγκα. Τὴν ὤφειλεν; Οὐδέποτε εἶχεν ἐρωτήσει. Τὴν ἐπιούσαν, ἅμα ἠγέρθη τῆς κλίνης, εἶχε λάθει ἀπόφασιν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ τῆς εἶχε καταβληθῇ. Διὰ τὴν ἐξέλιθον τῆς ἀφορμὴν ταύτην; ἔθεσε, διὰ νὰ σώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν φιλοτιμίαν τῆς — τὰ πάντα ἦτο ἀξία νὰ ἐπιχειρήσῃ. Ἀμέσως διέταξε νὰ τῇ ἐτοιμάσωσι μικρὸν σάκκον, καὶ εἶπεν ὅτι ἀναχωρεῖ ἐπὶ τέσσαρας μόνον ἡμέρας. Εἶτα δὲ ἔγραψε ὅλο ἐπιστολάς· ἐν τῇ πρώτῃ, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ὑπουργοῦ, ἐζήτηε συγγνώμην ἂν δὲν δύναται νὰ παραστῇ τακτικῶς εἰς τὰς προπαρασκευαζομένους τοῦ τετραχόρου, διότι σοβαρὰ νόσος τοῦ υἱοῦ τῆς τὴν ἀναγκάζει νὰ δράμῃ πλησίον του· προσέθετεν ὅμως ὅτι ἡ ἀπουσία τῆς θὰ ᾔται βραχεία καὶ ὅτι

— Ὅπως ἡ Κυρία μαρκησία διέταξε γῆρας, λαμβάνω σήμερον τὴν τιμὴν νὰ τῇ ἐχειρίσω τὸν μικρὸν τῆς λογαριασμόν.

Διὰ τοὺς ἐμπόρους ἐν γένει, ὅσον ὁ λογαριασμοὶ εἶναι μεγαλειότεροι, τῶσον καλλιτέρον ἔχει ἡ λέξις μικρός. Ἡ μαρκησία ἔλαβε τὸ τετραδίου καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῆς προσηλώθη εἰς τὸ τέλος τῶν σελίδων. Παρ' ὀλίγον ἐπιπτεν ὑπὲρ. Δώδεκα χιλιάδες φράγκων! Τὸ ἐνδύμα τοῦ χοροῦ μόνον ἐσημιούτο μὲ πέντε χιλιάδας! Ἐκρατήθη μ' ὅλον τοῦτο καὶ διπλώσασα τὸ τετραδίον μετὰ ὕψους ἡγεμονικῶ εἶπε πρὸς τὸν ταμίαν.

— Καλὰ, κύριε· θὰ ἐξετάσω τὸν λογαριασμόν, καὶ ὅταν λάβω τὸ ἐνδύμα μου θὰ στείλω ἄνθρωπον νὰ ἐξοφλήσῃ αὐτόν. Πότε θὰ ᾔται ἑτοιμον τὸ ἐνδύμα;

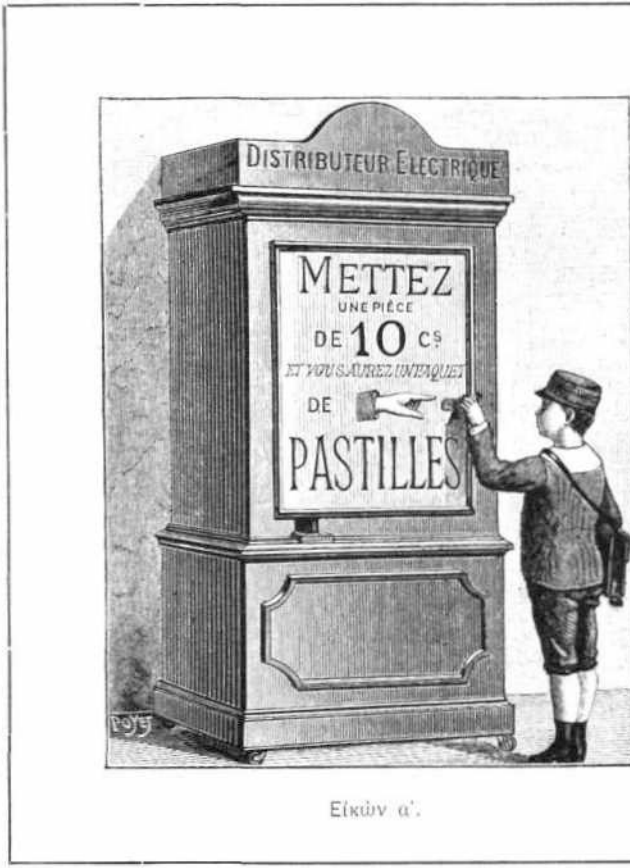
— Τὴν παραμονὴν τοῦ χοροῦ, Κυρία μαρκησία· ἔχομεν τότεν ἐργασίαν!

πρὸ τῆς ἐσπερίδος θὰ ἦτο πάλιν εἰς Παρισίους. Ἡ δευτέρα δὲ ἐπιστολὴ ἦτο πολὺ σημαντικώτερα, ἀπερῆντο δὲ πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς.

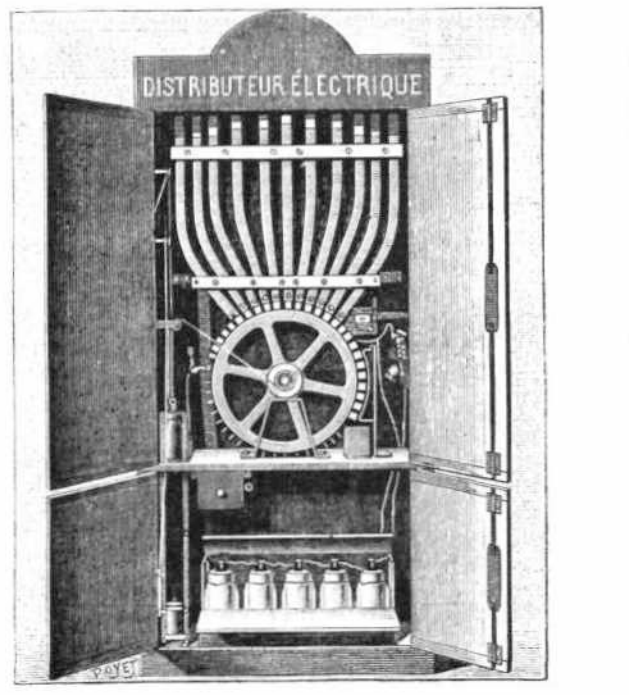
— Ἀγαπητὴ μου Ἰωάννα, τῇ ἔγραφε· γνωρίζω τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν ἐπιεικειάν σου. Πολλὰ ἡμέρησα ἀλλὰ καὶ πικρῶς τιμωροῦμαι. Ὁ καιρὸς ἐπιείγει· μόνον πρὸς σὲ δύναμαι ἀποταναθῆ. Σὺ θεθαίω δὲν θὰ μὲ ἀποκροῦσῃ. Ἐάν ἡ μήτηρ μας ἐγνώριζε τὰ συμβαίνοντα, θ' ἀπέθνησκεν ἐκ τῆς λύπης. Διὰ τὴν νὰ σώσω τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ σώσω τὴν τιμὴν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔχω ἄμεσον ἀνάγκην δώδεκα χιλιάδων φράγκων. Ὁ σύζυγός σου δὲν πρέπει νὰ ἤξειρε τὴν περὶ τούτου — ἄλλως ἐγάρθην. Θὰ μοὶ στείλῃς τὰ χρήματα· εἶμαι θεθαία. Βασίζομαι εἰς σέ. Συλλογίσου ὅτι κρατεῖς εἰς χεῖράς σου τὸν τόχην μου. Ἐγράψε μοι εἰς Χερσούργον, διότι ἐκεῖ μεταβαίνο.

Συγαριὰὶ ὑπάρχουσι σήμερον εἰς πλείστα δημόσια μέρη ἐκτεθειμέναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς εἰς χερσὶν τοῦ δουλόμενου. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδρῶθησαν τοιοῦτοι διανομῆς διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δελετήρια, διὰ ἐπιστολικῶν χάρτην, διὰ τὰς μικρὰς ἐφημερίδας καὶ διὰ ἄλλα ἀντικείμενα τῆς κοινῆς χρήσεως.

Σήμερον παραθέτομεν τὴν εἰκόνα διανομῆς ηλεκτρικοῦ, ἰδρῶθέντος εἰς πολλὰς συνοικίας τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ εὐφυοῦς διευθυντοῦ τῆς "Μικρᾶς Ἐφημερίδος" (Petit Journal) κ. Βρυνέ. Ὁ διανομῆς οὗτος χρησιμεύει καὶ διὰ τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος του. Ρίπτων τις ἐν τῇ ὀπῇ 5 λεπτά, τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου, λαμβάνει αὐτὸ ἄμεσως. Μὲ λεπτά 10 λαμβάνει ὁ παῖς μικρὰν ποσίδα πλήρη τῶν τοσοῦτον ἀρεστῶν ζαχαρωτῶν. Μὲ λεπτά 50, μὲ 1 φρ., μὲ 5, 10 καὶ 20 φρ., κτλ. λαμβάνει τις ἀνάλογα ἀντικείμενα, ἀντικείμενα ὅμως ἔχοντα ὠρισμένην τιμὴν. Ἐν

Εἰκόνη α'.

Εἰκόνη β'.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ.

Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα ἡ Χριστινὴ ἀνεχώρησε διὰ Χερσούργον.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ.

Ἡ πρώτη ἰδέα, σπαρθεῖσα ἐν τῇ πεδίῳ τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν ἀναπτύσσεται καὶ τελειοποιεῖται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Πρὸ τινῶν ἐτῶν μικρὰ κινωθῖδια ἐκτεθειμένα ἐν Παρισίαις καὶ Λονδίῳ ἀπετέλεον τὴν χάραν τῶν παιδίων, διότι ἅμα ὁ παῖς ἐρριπτε μικρὸν νόμισμα ἐντὸς ὠρισμένης ὀπῆς τὸ κινωθῖον ἠνοῖγετο ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ παρουσίαζε μικρὰ νεύροσπαστα κινούμενα καὶ πηδῶντα. Τὰ οὕτω συλλεγέντα ποσὰ ἐχρησιμοποιούοντο εἰς σκοποὺς ἀγασθοεργῶς. Βραδύτερον ἀνεφάνησαν αἱ αὐτόματοι ζυγαριὰί. Ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις ἐν ὠρισμένον νόμισμα εἰς τὴν μικρὰν ὀπῆν καὶ νὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς ζυγαριᾶς, καὶ ἡ ζυγαριὰ ἄνευ βοήθειας τινὸς δεῖκνυσι τὸ βάρος τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαῦτα

ἢ οἱ ἄλλοι διανομῆς ἐνεργεῖσι διὰ μηχανημάτων, ὁ διανομῆς οὗτος ἐνεργεῖ διὰ τοῦ ηλεκτρισμοῦ, ἥτοι διὰ ηλεκτρικῆς κινήσεως παραγομένης διὰ τῆς διαβάσεως τοῦ μικροῦ νομίσματος. Ὁ εὐφυέστατος οὗτος διανομῆς ἐνεργεῖ αὐτομάτως· δηλαδή ὁ ρίπτων ἐν τῇ ὀπῇ νόμισμα 10 λεπτῶν ἔχει ἐν τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν χεῖρά του τὴν μικρὰν ποσίδα. Σύγκειται ὁ διανομῆς ἐκ τροχοῦ, περιέχοντος ἐν τῇ κόκλῳ αὐτοῦ τὰ πρὸς διανομὴν ἀντικείμενα, καὶ ἐκ σωλήνος, δι' οὗ διέρχεται τὸ νόμισμα. Ὁ σωλὴν συνέχεται πρὸς ηλεκτρικὴν μηχανήν, ἥτις ἐνεργεῖ ἅμα τῇ προσεγγίσει τοῦ νομίσματος· ὁ τροχὸς κινεῖται καὶ τὸ ἀντικείμενον ὀλισθαίνει ἐπὶ μικροῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου πίπτει πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ εἰκόνη ὑπ' ἀρ. α', δεῖκνυσι τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα τοῦ ηλεκτρικοῦ διανομῆς, ἡ δὲ εἰκόνη ὑπ' ἀρ. β', τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ μηχανισμόν. Τὸ μηχανήμα εἶναι καὶ πρακτικὸν καὶ διασκεδαστικὸν συνάμα καὶ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ παρ' ἡμῖν, τοῖς μιμουμένοις τῶσον προθύμως τὰς ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ γινόμενας προόδους.

Ἄλφρεδος Κρούπ. Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα πέντε ἐτῶν εἰς τῶν ἐπισημοτέρων βιομηχάνων τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὁ Ἄλφρεδος Κρούπ, ὁ ὀνομασθεὶς "βασιλεὺς τοῦ ποροβόλου". Ἐν Ἔσσαν, τῇ μικρᾷ καὶ ἡρέμῳ κωμοπόλει παρὰ τὴν Κολωνίαν, ἐγεννήθη τὸ 1812 ὁ εὐφυὴς οὗτος ἀνὴρ· ἐν τῇ αὐτῇ κωμοπόλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποιήσατο ἀποτοχοῦσας ἀποπείρας πρὸς κατασκευὴν γυάλου. Ὅτι ὅμως ὁ πατὴρ δὲν κατορθώσων, ἔφερον εἰς πέρας ὁ υἱός, ὅστις ἐκ τοῦ μικροῦ, ἀσήμευ πατρικοῦ οἰκίσκου ἐσχημάτισεν ὡς διὰ μαγικῆς ῥάβδου ἐργοστάσιον κολοσσαίων διαστάσεων, ἐν ᾧ 20 χιλιάδες ἐργατῶν ἐργάζονται καθ' ἑκάστην καὶ ἐνθα ἀκούονται οἱ θροντώδεις κρότοι τῶν μεγάλων σφρηῶν. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ προτύπου ἐργοστασίου Κρούπ ἤρξατο ἐν ἔτει 1848, τῷ πολυταρτάτῳ ἑκατῷ ἔτει, τὸ ὅποιον ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία αἰματηρῶν πολέμων καὶ κοινωνικῶν ἀναστατώσεων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης τὸ ὄνομα τοῦ Κρούπ ἐκτίσαστο φήμη εὐρωπαϊκῆν, διότι ἔλαυ αἱ κυβερνήσεις τοῦ κόσμου, τῆς Ἰαπωνίας μὴ ἐξαιρουμένης, διετέλεσαν εἰς σχέσεις πρὸς τὸ μέγα ἐργοστάσιον. Τὸ 1867 ὁ Ἄλφρεδος Κρούπ ἐξέβηκεν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τὸ πρῶτον τεράστιον ποροβόλον, τοῦ ὁποίου τὸ βάρος ἀνῆρχετο εἰς 15 χιλ. χιλιόγραμμων καὶ ἡ δαπάνη εἰς 500 χιλ. φράγκων. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ὁ Γ', ἐποιήσατο προτάσεις λίαν ἐπιφοβεῖταις τῷ Κρούπ, ὅπως γείνη οὗτος ὁ ἀποκλειστικὸς τῆς Γαλλίας προμηθευτὴς. Ἄλλ' ὁ Βίσμαρκ, προλαθὼν τοὺς σκοποὺς τοῦ Ναπολεόντος, ἐματαιώσας τὸ συμβόλαιον.

Ἡ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τῷ προσέφερε τίτλους εὐγενείας, ἀλλ' ὁ ἀφελὴς ἀνὴρ δὲν ἐδέχθη αὐτοὺς, προτιμῶν, ὡς εἶπε, νὰ μείνῃ ὁ ἀπλοῦς βιομηχανός. Διὰ τὸν Κρούπ τὸ ἐργοστάσιόν τινος τὸ βασιλείον του, ἡ σφῆρα καὶ ὁ ἄκμων ἦσαν τὰ οὐράνια του. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν εἰς τὰ ὄ, καθ' ἣν ὄραν αἱ χιλιάδες τῶν ἐργατῶν μετέβαινον οὐπηλοὶ καὶ ὡς πειθαρχοῦντες στρατιῶται εἰς τὸ ἐργοστάσιον, μετέβαιναν ἐκεῖ θῆματα θραδίε καὶ ὀπλοϊκὸς πρεσβύτης, ἡ ψυχὴ τοῦ τεραστίου ἔργου, καὶ τὸ ἐσπέρας πολλάκις, ὅτε οἱ ἐργάται ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς λυθωτοῖσι, μετέβαινον εἰς αὐτὰ καὶ ὁ πλοῦσιος ἰδιοκτήτης, ὅπως συναστραφῆ μετ' αὐτῶν καὶ πῆ μετ' αὐτῶν τὸ ποτήριον τοῦ ζῦθου, τὸ στερεότυπον.

Ὁ Κρούπ, ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου, ἦτο ἰδιοκτήτης τριῶν ἀνθρακωρυχείων, ἀπέριον μεταλλείων αἰθῆρων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ, ἐνὸς αἰθροδρόμου κατασκευασθέντος τῇ δαπάνῃ αὐτοῦ καὶ χρησιμεύοντος εἰς τὴν μεταφορὰν τοῦ αἰθρολίθου καὶ τῶν ἀνθράκων. Τὰ διάφορα καταστήματα καὶ οἰκίσματα συνδέονται πρὸς ἀλλήλα διὰ δικτύου τηλεγράφου καὶ τηλεφώνων. Ἐντὺς τῶν ὑψηλῶν τειχῶν, τῶν περιβαλλόντων τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Κρούπ, ζῆ ὀλόκληρος μυστηριώδης κόσμος ἀντιπροσωπεύων τὸ κράτος τοῦ Ἡραίου τοῦ τούτου τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἄλφρεδου Κρούπ ἐκλείπει ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ἐν τῶν περιεργότερων προσώπων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὁ μεγαλειώτης καὶ ἐπιρροώτερος κατασκευαστὴς ἐργαλείων καταστροφῆς. Καὶ ὅμως ὁ ἀνὴρ ἦτο ἀγαθὸς τῆν καρδίαν, ἡρέσκετο

εἰς τὴν συναναστροφήν τῶν ἐργατῶν του, ὑπὲρ ὧν πατρικῶς ἐμερίμνα, συστήσας νοσοκομεία, πτωχοκομεία, ἄστυα. Τὴν ἐκτεταμένον τμήμα λογαφίαν μόνος του ἐκράτει καὶ πρὸς πάντας τοὺς πράκτορας του ἐν ὅλαις ταῖς χώραις τοῦ κόσμου ἐγράφεν ἰσογίως πάντοτε, οἴωνον κατ' εὐθεσίαν τὰς διαταγὰς του. Ἡ φιλοπονία τοῦ ἀνδρὸς ἦτο ἐκτακτὸν τι φαινόμενον.

Διὰ τῆς διαθήκης του ἐγνώσθη ὅτι ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς τριακόσια περίπου ἑκατομμύρια φράγκων, τὰ ὁποῖα κληρονομοῦσιν οἱ δύο αὐτοῦ υἱοὶ καὶ διάδοχοι καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐζύγως πρὸ ἐτῶν ἦδη Βαυαρὸς στρατηγὸς.

Παρασημοφορία. Πολλὰ παράσημα ἀπονέμει κατ' ἔτος ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν τοῦ Ἰουλίου. Ἐφέτος μεταξὺ τῶν παρασημοφορηθέντων εἰναι καὶ ἡ Κυρία Ἄϊνε-Φουρτάδου, χήρα ἐνὸς τῶν πλουσιωτέρων τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας τραπεζιτῶν. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ παρασήμου τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς εἰς τὴν εὐεργετίαν ταύτην Κυρίαν ἐκρίθη παρὰ πάντων δικαιοτάτη· τὸ δῶλομα λέγει, "ὅτι ἐκρίθη διὰ τῶν εὐεργετικῶν αὐτῆς ἔργων, ἰδρύσασα ἐν Παρισίῳ ἄστυον, ἐν ᾧ κατ' ἔτος χιλιάδες παῖδων ἀσθενῶν περιβάλλονται καὶ νοσηλεύονται δωρεάν, ἀναπαύσασα κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου 1870—71 μεγάλῃ δραστηριότητι εἰς τὴν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἰδρύσασα νοσοκομείον διὰ τοῦς τετραυματισμένους καὶ τοὺς αἰχμαλώτους." Ἡ θαυτοπλουτος αὐτῆς γυνὴ ἔγγραται εἰς τὰς ὅ τῆς πρωΐας καὶ φροντίζει περὶ τῶν τῆς οἰκίας τῆς, τὸ δὲ ἐσπέρας πρὶν κατακλιθῆ σημεῖοι μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὰς δαπάνας τῆς ἡμέρας καὶ ὅσα δέον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιούσαν. Τὸ ὄρατον εἰναι ὅτι ἡ Κυρία αὕτη δὲν ἔχει ἰδιαιτέρον ὑποურγέτον τῆς ἐλευθεροσύνης, ἀλλὰ μόνη καὶ ἐν κρουτῷ σπεύδει εἰς ἀντίληψιν τῶν δυστυχῶν. Ὁ υἱὸς τῆς εἰναι ἀπλοῦστατος καὶ πᾶσαν πολυτέλειαν εἰς τὴν ἐνδομασίαν ἀποστρέφεται ὡς περιττὴν δαπάνην. Ἡμέραν τινὰ ἡ ῥάπτρια τῆς τῇ ἔφερε φορέματα, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχε θέσει ὑπόρομμα (φόδρα) ἐκ μεταξωτοῦ ὑφάσματος. Ἡ Κυρία Ἄϊνε ἰδοῦσα τοῦτο ὤργισθη. — Πῶς, Κυρία; τῇ εἶπεν ἡ ῥάπτρια· μὴ τὴν περιουσίαν οα;! — Μὴ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπολογίσῃς διὰ τὰ μεταξωτὰ ὑποροῦματα, ἀπήντησεν ἡ ἀγαθὴ Κυρία, ἡδυνάμη νὰ βοηθῆσω δυστυχῇ τινι κοινίαν, καὶ, νὰ σοὶ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, δι' ἐμὲ τὸ αὐτὸ εἶναι, ἂν τὰ ὑποροῦματα τῶν φορεμάτων μου εἰναι πᾶντα. Ἡ ἀπάντησις αὕτη χαρακτηρίζει ἀρκούντως τὴν ἔξοχον εὐεργετίαν.

Ἐσαυτὸς ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἐν Μασσαλίᾳ φιλογενὴς Κύριος Ζαφειρόπουλος, ὁ γνωστός τῷ Πανελληνίῳ μεγάλεμπορος, προήχθη εἰς ταξιδάρχη τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Δικαίως σεμνύνεται ἡ Ἑλλάς, ἔχουσα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τέκνῳ, περιποιούοντα αὐτῇ τοσαύτην τιμὴν.

Νεαὶ ἄμαξαι αἰθροδρόμου. Ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευάζονται τώρα νεαὶ ἄμαξαι ὠρισμέναι διὰ τοὺς βωσσοικὸς αἰθροδρόμους. Αἱ ἄμαξαι αὗται περιέχουσιν ὅλα τὰ χρειαζόμενα καὶ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας ἀναπαύσεις, εἰναι οὕτως εἰπεῖν ὀλόκληρα ξενοδοχεῖα. Αἱ ἄμαξαι εἰναι πολὺ μακρὰ καὶ συνέχονται ἀνὰ δύο διὰ γεφυράς, ὥστε ἡ μετάβασις εἰναι εὐκολωτάτη. Ἄμα εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ πρῶτον διαμερίσμα τῶν δύο ἡνωμένων ἄμαξων εὐρίσκειται ἐν λαμπροτάτῳ κατασκευαστῆς ἐργαλείων καταστροφῆς. Καὶ ὅμως ὁ ἀνὴρ ἦτο ἀγαθὸς τῆν καρδίαν, ἡρέσκετο

τεθεῖν μεταβαίνει τις εἰς διάδρομον, πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὁποίου εἰναι ἡ διελυθίση, τὸ ἀναγνωστήριον καὶ γραφεῖον. Τὸ συνεχόμενον τμήμα περιέχει τοὺς κοιτώνας, τὸ κομμωτήριον, τὸ λουτρόν· ὑπὸθεν δὲ αὐτοῦ εἰναι ἑτέρα αἴθουσα, ἣτις ἔχει καὶ ἐστῖαν διὰ νὰ θερμαίνεται τὸν χειμῶνα. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἀμαξῆς εἰναι τὰ δωμάτια διὰ τοὺς ὑπρέτας. Αὕτη εἰναι ἡ διάταξις τῆς πρώτης ἀμαξῆς. Ἡ δευτέρα ἄμαξαι περιέχει εὐρὸ ἐστιατόριον διὰ δώδεκα ἀνθρώπους, καλὸν μαγειρεῖον, ἀποθήκας διὰ τὰ φαγητὰ καὶ διὰ τοὺς οἴνους. Ὅλα τὰ διάφορα ταῦτα δωμάτια ἔχουσι κωδῶνας ηλεκτρικοῦς. Αἱ δύο αὗται ἄμαξαι εἰναι προσδιορισμέναι διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάπαυσιν, μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ περιηγητο ἐν ἀτμοπλοῖᾳ ἰδιοκτήτης. Αἱ δύο ἄμαξαι ὁμοῦ ἔχουσι μῆκος 36 μέτρων. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἰκονομικὸς πολὺ δὲν θὰ ἦναι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ περιηγηθῆαι.

Μακροβιότης. Ἡ ἐν Λονδίῳ ἱατρικὴ Ἐταιρία ἐσώτησε πρὸ τινος ἐπιτροπῆν, ἐντολήν ἔχουσαν νὰ ἐξετάσῃ 52 ἄτομα, ὑπερβάντα τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξ ἱατρῶν συνισταμένης ταύτης ἐπιτροπῆς ἔχει μεγάλῃν σημασίαν. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων 52 πρεσβυτῶν αἱ 36 ἦσαν γυναῖκες καὶ οἱ 16 ἄνδρες· ὁ μέσος ὄρος τῆς ἡλικίας τῶν ἦτο 102 ἔτη. Ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν τῶν ἄνδρων, 3 ἄνδρῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν πλουσίων, 28 εἰς τὴν τάξιν τῶν μετρίων καὶ 19 εἰς τὴν τῶν πτωχῶν. Ἐκ τῶν 16 ἀνδρῶν εἰς μόνον ἦτο ἄγαμος, ἐκ δὲ τῶν 36 γυναικῶν αἱ 20 ἦσαν ἔγγαμοι, ἐξ ὧν αἱ 11 εἶχον ἀποκτήσει πολλὰ τέκνα. Αἱ 8 ὑπανδρεύθησαν πρὸ τοῦ 20^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν, μίαν ἐν ἡλικίᾳ 16 ἐτῶν καὶ δύο ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἱατρικὴν ἐπιτροπὴν ἡ λιτότης περὶ τὴν τροφὴν δὲν φαίνεται ὅτι ἀπαιτεῖται ἀπολύτως διὰ τὴν μακροβιότητα, διότι ἐκ τῶν 52 ἀτόμων τὰ 12 ἦσαν γνωστὰ ἐπὶ πολυπραγία, πάντες ὅμως εἶχον εὐκόλον τὴν πέψιν, ὑπὲρ ἐν τῶν κυριωτέρων συστατικῶν διὰ τὴν μακροβιότητα. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων γερόντων οἱ 15 ἀπέειχον ἐντελῶς πνευματικῶν ποτῶν, 24 ἔχρῳντο αὐτῶν μετρίως. Κρέας δὲ 3 οὐδὲλλως ἔτρωγον, 2 ὀλίγον μόνον, 25 τακτικῶς καὶ τινες κατὰ κόρον. Μεταξὺ τῶν 45 οἱ 35 οὐδὲλλως ἐκάπνισον, ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι τὸ κάπνισμα καταστρέφει τὸν ὄργανισμὸν. Ὡς πρὸς τὰς διανοητικὰς δυνάμεις οἱ 11 ἦσαν εὐφυεῖς, 29 μετρίως εὐφυεῖς, 6 δὲ θλάκες. Ἐκ τῶν 52 πρεσβυτῶν οἱ 7 μόνον κατάνειναι σήμερον, οἱ λοιποὶ δὲ ἐργάζονται. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν δὲν ἐνόησαν σπουδαίως καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον. Ἡ ἐμβριθὴς αὕτη στατιστικὴ εἰναι ἀξία μελέτης.

Περὶ τῆς ἐσοδείας τῶν αἰτηρῶν. Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Βιέννης τῇ 30 Ἰουλίου. Ὁ θερσισμὸς τοῦ αἵτου γενήσεται ἐφέτος κατὰ τινες ἡμέρας θραδύτερον ἢ συνήθως, καθότι ὁ ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς καιρὸς παρεκώλυσε τὴν ὠρίμανσιν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ θερσισμὸς θ' ἀρχίσῃ τὴν 5 ἢ 6 Ἰουλίου, ἐν ᾧ οὗτος ἐν ἔτεσιν ὁμαλοῖς ἀρχεται συνήθως τὴν 28 ἢ 29 Ἰουλίου. Καθ' ὅλην τὴν Αὐστρίαν τὰ αἰτηρὰ εὐρίσκονται ἐν καλῇ καταστάσει καὶ δύνανται νὰ προσδοκῆ ἐσοδεῖαν ἀρκούντως καλὴν, ἂν λάθῃ ὅπ' ὄψιν ὅτι πολλὰ ἐπέβησαν ζημίαι ἐκ τῶν ἐπισυμβασῶν πλημμυρῶν καὶ τῆς ἀβήτων πεσοῦσης χαλάζης. Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ἐλπίζουσιν οἱ ἐν Αὐστρίᾳ καλλιερῆται νὰ ἔχωσιν ἐξαγωγὴν ἀφθονωτέραν ἢ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ θλίψεις περὶ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας εἰναι κακάι. Ἐν Ρωσίᾳ ὅμως ἡ διαρκὴς ἀνομβρία παρεδλάφεν ἐν μέρει τὰ αἰτηρὰ, ἰδίως ἐν τῶν ἐπαρχίαις. Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείας φαίνεται ὅτι ἡ ἐσοδεῖα δὲν προμηγύεται τόσον καλῇ, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν τοῦ αἵτου ἐν Νέα Ἰόρκῃ. Πιθανὸν ὅμως ἡ ὑψωσις αὕτη τῶν τιμῶν νὰ ἦναι παγινώδιον τῶν αἰτεμπόρων, ὅτινες θέλουσι νὰ ἐξοδεύσων εἰς καλὰς τιμὰς τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις κείμενα αἰτηρὰ. Ἐν τοσοῦτῃ ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἀμερικανικοῦ αἵτου εἰς τὴν Εὐρώπην ἐξακολουθεῖ, ὅπερ δηλοῦται καὶ ἐκ τῶν ὑψωμένων τιμῶν τῶν ναύλων. Ἐκ τῶν αἰτηρῶν ἐπαρχίῶν τῆς Ἑλλάδος αἱ εἰδήσεις εἰναι ἀρισται.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ταβολάρας. Ἡ Ταβολάρα εἰναι μικρὰ νῆσος ἐν τῇ τυρρητικῇ θαλάσσῃ, ἀνήκουσα εἰς τὴν Σαρδηνίαν. Τὸ πάλαι δὲ ἐκαλεῖτο Ἐρμαία καὶ πολλάκις ἀναφέρεται παρὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Τὸν κομπῶδη τούτον τίτλον ἀπένεμαν ὁ βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας Κάρολος Ἀλβέρτος, ὁ πατὴρ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ πάππος τοῦ νῦν βασιλεύοντος Οἰμβέρτου, εἰς τινα Παῦλον Βαρτολεώνην, οὗ ὁ ἐγγονὸς εἰναι ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Βαρτολεώνης, ὅστις ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως τῆς Ταβολάρας, ἂν καὶ ἦτο ἀπλοῦς χωρικός καὶ κτηματίας. Ὁ τίτλος εἰναι κληρονομικὸς καὶ τούτον φέρει νῦν ὁ υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος, ὅστις ἐπίσης καλεῖται Παῦλος Βαρτολεώνης. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀλλόκοτος οὗτος βασιλικὸς τίτλος δὲν εἰναι ἀνεγνωρισμένους παρὰ τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων.

Τὰ μολυβδοκονδύλια. Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν μολυβδοκονδύλων ἐνεργεῖται ἰδίως ἐν τῇ θουαρικῇ πόλει Νορμπεργῆ, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἐν Ρατισβόνῃ, ὅπου καὶ τὸ εὐρωπαϊκὸν φήμηον χαίρον κατάστημα τοῦ Φάβερ. Ἡ χρῆσις τοῦ γραφίτου διὰ τὰ μολυβδοκονδύλια ἀναφέρεται κατὰ πρῶτον ἐν Νορμπεργῇ ἐν ἔτει 1565. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1660 ἐγένετο ἡ χρῆσις τοῦ γραφίτου κοινωτέρα μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ μεταλλεῖου γραφίτου ἐν Κουμπερλάνδη τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τῇ μεταλλεῖᾳ τούτῃ δὲν ἐπετρέπετο κατ' ἀρχὰς ἡ ἐργασία εἰμῆ ἐπὶ ἔξ μόνον ἐβδομάδας κατ' ἔτος, καὶ τοῦτο τὸ μὲν ἵνα μὴ ἀεξανηθῇ τὸ μεταλλεῖον τὸ δὲ ὅπως διατηρηθῶσιν ὑψηλαὶ αἱ τιμαὶ τοῦ γραφίτου. Ἡ Νορμπεργῆ προμηθεύει σήμερον τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐξοδουμένων ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἄλλαις χώραις μολυβδοκονδύλων. Ἐν 26 καταστήμασι ἐργάζονται 5500 ἐργάται, ὅτινες κατασκευάζουσιν ἐτησίως 250 ἑκατομμύρια μολυβδοκονδύλων ἀξίας 8—10 ἑκατομ. φράγκων. Κατὰ μέσον ὄρον ἑκατος τεχνίτης κατασκευάζει καθ' ἑκάστην 160 μολυβδοκονδύλια.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ ἐν ἀριθμῷ 147 δημοσιευθέντι ποιήματι τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαθῆ "Λοῖσθιτα ἐπὶ ἡ" παρελείφθη ἡ ἐξῆς στροφή, ἡ τριτελευταία τοῦ ὅλου ποιήματος:

Πενθὸν εἰς τοὺς γραφίτωνας τῆς συμφορᾶς ἀσπαίρων, εἰς τὰς ἀκτινας λούσθητι ἥλιον ἀνεσπέρων, καὶ πρῶφρον τὸ ἄλλον ἄνθρωπον ἐρώτων μέθω. Ὅπως ἴσως τῶν χρυσοῦν νεφῶν μαρμαρῶν λυσιθεῖον τὸ ἄλειον τῆς λήθης παρεπέθη.

Πρόβλημα 548.
 * * * * *
 Ἐλλείπονται τὰ φωνήεντα.

Πρόβλημα 549.
 * * * * *
 Ἐλλείπονται τὰ σύμφωνα.

Πρόβλημα 550.
 Σὲ σκαμνὶ *****
 Στὸ τραπέζι τῆς *****
 Ἡ Κατὶνα μας *****
 Μὲ ταῖς κούκλαις *****

Ἄλλης δένει τὴν *****
 Ἄλλης λύνει τὰ *****
 Σ' ἄλλην βάλλει μιά *****
 Σ' ἄλλην κάμνει μιὰ *****

Κάπου σὰν τὸν *****
 Μαῖμου *****
 Κάμνει τάχα τὸν *****
 Καὶ ψυγλώνει τὴν *****!

Ἐἰ κυρίαίς μου, ταῖς *****
 Ἦ εἰν' αὐτὴ ἡ *****
 Καθιστοὶ πολὺ *****
 Σχηκῶθεις στὴ *****

Θὰ μὰς ἔλθουν *****
 Ἐτοιμάσατε τὸ *****
 Σὺ ταῖς τσάκας νὰ *****
 Σὺ νὰ στέκῃς *****

Καὶ σὺ κάμε τὰ *****
 Κουτσουμποῦ, γιατί, *****
 Πέρ' ὁπίσω τὰ *****
 Καὶ εὖ δάξω 'ς τὸ *****

ΛΥΣΕΙΣ.

Αἰνίγματα 545. Αἰνίγματα 546.
 Οἱ στεναγμαῖοι. Ὁ ποῦς.

Προβλήματος 547.
 (Ἰσπίου ἄλματος)
 Ἡ εὐγένεια καλὸν μιν,
 ἂν ἐξ ἀγαθῶν προγόνων.
 Καλὰ εἰναι καὶ τὰ πλοῦτη,
 πλὴν τῆς τόχης εἰναι κτήμα.
 Εὐγενεῖς τι εἶν' ἡ ὄδρα,
 ἔχει ἄστατον πλὴν θῆμα·
 Ἡ παιδεία εἰναι θεῖον
 καὶ ἀθάνατον τι μόνον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΕΤΟΣ Ζ'.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ "Ἐσπεροῦ" ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, Λαχεῖον χάριν τῶν Κυρίων συνδρομητῶν αὐτοῦ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους· ἦτοι ἑκάστος συνδρομητῆς προπληρόνων τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνδρομὴν λαμβάνει δωρεάν ἐν γραμματίῳ τοῦ Λαχείου, ὅπερ θέλει τῷ ἀποσταλῆ ἔγκαιρος καὶ ἀσφαλῶς. Ἡ ἐκδύσεισι τοῦ Λαχείου γενήσεται ἐν Λειψίᾳ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς τῇ α'. τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Νοεμβρίου, ὡς προθεσμία δὲ πρὸς καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς τασσεται ἡ 30 Σεπτεμβρίου 1887.

Παρακαλοῦνται ἐπομένως οἱ κατὰ τόπους Κύριοι ἀναποκριταὶ τοῦ Ἐσπεροῦ νὰ ἐμβάσωσιν ἐμπροθέσωσιν τὰς καταβληθείσας αὐτοῖς συνδρομὰς, ὅπως μὴ προκύψωσι θραδύτερες καὶ ἐσθρόθισι παράπονα, καθότι ἡ Διεύθυνσις, ἐὰν δὲν λάθῃ ἐν Λειψίᾳ τὸ τίμημα τῶν συνδρομῶν, εἰς οὐδένα ἀνεξαιρέτως θέλει ἀποστείλει γραμματίον.

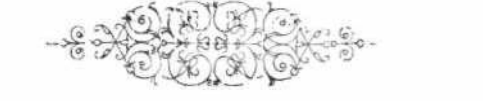
Τὰ κέρδη ὀρίζονται ὡς ἑξῆς:

- α.) Τέσσαρες τόμοι τοῦ Ἐσπεροῦ (Γ', Δ', Ε', καὶ Στ'). ἐπιχρῶσως καὶ πολυτελεῶς δεδεμένοι.
- β.) Τὰ ἀριστοτελέματα τοῦ μουσοργοῦ Chopin διὰ κλειδοκύμβαλον εἰς δύο τόμους κομφῶς καὶ ἐπιχρῶσους.
- γ.) δ.) καὶ ε.) Ἄνα ἐν πολυτελεῶς Λευκωμα σχήματος μεγάλου φύλλου, περιέχον τὴν μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ Ἐσπεροῦ δημοσιευθείσαν Συλλογὴν τῶν ἡρώων μας, συγκειμένων ἐκ 15 εἰκόνων.
- στ.) Τὰ περικαλύμματα τοῦ Ἐσπεροῦ ὅλων τῶν ἐτῶν (Α'—Στ').
- ζ.) Εἰς τῶν ἐξ τόμων τοῦ Ἐσπεροῦ χρυσοδατος κατ' ἐκλογὴν τοῦ κερδίσαντος.
- η.) Κιβώτιον περιέχον τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα πρὸς καλλιτεχνικὴν κατασκευὴν δερματίνων θηκῶν, λευκωμάτων, χαρματοθηκῶν κτλ. Ἐν τῷ Κιβώτιῳ τούτῳ εὐρίσκονται διάφορα σχέδια καὶ τετραγύλωστος Ὀδηγὸς πρὸς ἐμχερεστέραν τοῦ τρόπου κατανοήσιν.
- θ.) Περιήγησις τῆς Ἑλλάδος, διβλίον κομφῶς δεδεμένον καὶ μετὰ εἰκόνων.

Ἐν Λειψίᾳ τῇ 1/13 Ἰουλίου 1887.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Ἐλθετω. Τὰ 541, 544 ἡ δεσποινὴ Γιογιένεια Α. Πασσαλίδου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· τὸ 542 ἡ δεσποινὴ Χαρίκλεια Π. Χαϊτῆ ἐν Πάτραις· τὸ 542 κ. Α. Α. ἐν Σμόρνῃ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ
ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ
ΙΔ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΑΣ Ζ' ΚΑΘΟΛΙΚΑΣ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΑ

Ἀρχιεπισκόπου πρώην Πατρῶν, Διδασκάλου τῆς Α. Τ. τοῦ ἐπιδόξου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ
θρόνου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ἐπιτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ἀθῆναι.
Πανεπιστημίῳ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Περιέχων τὴν ἐρμηνείαν τῆς πρὸς Ἐφεσίου Ἐπιστολῆς, τῆς πρὸς Φιλιππησίους, τῆς
πρὸς Κολοσσαίους, τῆς Α' καὶ Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς, τῆς Α' καὶ Β' πρὸς Τιμόθεον,
τῆς πρὸς Τίτον, τῆς πρὸς Φιλιμόνα, τῆς πρὸς Ἑβραίους καὶ τῶν Ζ' Καθολικῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

EUTHYMIII ZIGABENI
COMMENTARIUS

IN

XIV EPISTOLAS SANCTI PAULI
ET VII CATHOLICAS

NUNC PRIMUM AD FIDEM CODICIS ANTIQUI

CUM PROLOGO ET ANIMADVERSIONIBUS

EDIDIT

NICEPHORUS CALOGERAS

olim Archiepiscopus Patrensis, Magister Serenissimi
Principis Hellenici CONSTANTINI et Universitatis Athenarum
Professor honorarius Theologiae

TOMUS SECUNDUS

Complectens interpretationem Epistolae ad Ephesios, ad Philippenses, ad Co-
lossenses, I et II ad Thessalonicenses, I et II Timotheum, ad Titum,
ad Philemonem, ad Hebraeos, et ad VII Catholicas.

ATHENIS

TYPIS FRATRUM PERRI

1887

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ

(εἰς μέγα ὄψον).

Ἡ ἔκδοσις ἤρξατο τὸ 1874.

Τόμ. Α. Σελ. 500.

Λυρική ποίησις. Ὕμνοι. ὕδαί. πατριωτικά.
Παντοῖα. Σαφρικά. μῦθοι. Βουκολικά. δια-
νομέων ἐφημερίδων. εἰς λευκώματα. Ἀνθώ.
Μεταφράσεις. Εἰσοὶ δ' ἐκ τούτων τὰ μὲν
γεγραμμένα εἰς καθαρεύουσαν, τὰ δὲ εἰς δη-
μοτικὴν γλῶσσαν. — Εἰς ξένας γλώσσας
(γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἀγγλικὴν).

Τόμ. Β. Σελ. 485.

Διηγηματικὴ ποίησις. Δῆμος καὶ Ἑλένη. Λαο-
πλάνος (εἰς ἄσματα πέντε). Διονύσου πλοῦς.
Γοργὸς ἰέρας. Ταξιδεύτρια. Μετάφρασις
τοῦ Α' τῆς Ὀδυσσεΐας (εἰς ἑξαμέτρους). —

Δραματικὴ ποίησις. Τραγωδία, οἱ Α'.

Τόμ. Γ. Σελ. 437.

Δραματικὴ ποίησις. Τραγωδία. Δούκας.
Φροσύνη. — Κωμωδία. Μνηστὴρ τῆς Ἀρ-
χοντοῦλας.

Τόμ. Δ. Σελ. 410.

Δραματικὴ ποίησις. Τραγωδία. Παραμονή. —
Κωμωδία. Τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος. Διὸς
ἐπίσκεψις.

Τόμ. Ε. Σελ. 382.

Προοίμιον περὶ Μετρικῆς. Μεταφράσεις ἔμ-
μετροι ἀρχαίων δραμάτων. Ἀντιγόνης
Σοφοκλέους. Νεφέλων, Εἰρήνης, Ὀρνέων
Ἀριστοφάνους.

Τόμ. Στ. Σελ. 352.

Ἐμμετρος μετάφρασις τῆς Ἱερουσαλήμ τοῦ
Γάσσου.

Τόμ. Ζ. Σελ. 398.

Πεζὰ διηγήματα. Ἀθῆντης τοῦ Μωρέως. Λέϊλα
Ἐκδρομὴ εἰς Πόρον.

Τόμ. Η. Σελ. 442.

Ἐμμετροι μετάφρασις νέων δραμάτων. Να-
θάν, τοῦ Λέσσουγγος. Τέλλος, τοῦ Σχιλλέρου.

Τόμ. Θ. Σελ. 416.

Πεζὰ διηγήματα. Συμβολαιογράφος Τάπας. Ὑ-
φανταὶ τῆς Ἀναθῆς, Φυλακαί. Χρυσοῦν μα-
στίγιον. Γλουμιμάουθ. Εἰς τὰς κορυφάς.
Ἄμαζών. Ἐμάη.

Τόμ. Ι. Σελ. 444.

Πεζὰ διηγήματα. Κακουργειοδικεῖον Ἐλισαβετ-
τώνας. Καμινάπτῆς. Καλμίνια. Δύο ἀδελφαί.
Βρούτος Κουρτέρρος. Δύο υἱοί. Ἀδάμας.

Τόμ. ΙΑ. Σελ. 493.

Εὐδαίμων οἰκογένεια. Ὀδοιπορικαὶ ἀναμνήσεις
ἐξ Ἀγγλίας. Δύο πόλεις τῆς Ἀδριατικῆς.
Βιογραφία Ἐρεχθίου. Συνέντευξις. Δρέσδη.
Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου.

Τόμ. ΙΒ. Σελ. 539.

Ἐμμετροι μετάφρασις. Δάντου Κόλασις. Αἰ-
σχόλου Πέρσαι. Γαίτου Ἰφιγένεια. Σαϊπή-
ρου Ἰούλιος Καῖσαρ.

Τόμ. ΙΓ. Σελ. 576.

Τόμ. ΙΔ. Σελ. 422.

Ἱστορία τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας (μετὰ 33
Πινάκων).

ΥΠΟ ΤΥΠΩΣΙΝ.

Τόμ. ΙΕ.

Τόμ. ΙΣΤ.

Πολιτικά ἀρχαιότητες.

Τόμ. ΙΖ.

Ἐπιγραφικὴ (μετὰ πινάκων). — Τοπογραφία
τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν (μετὰ τοπογραφικοῦ
πίνακος).

Ἐν τῷ ΕΣΠΕΡῳ ἐκδίδεται.

Ἐμμετρος μετάφρασις τοῦ Φαύστου τοῦ Γαίτου.

Πωλοῦνται, καὶ ἕκαστος τόμος ἰδίως πρὸς
Δρ. 6, ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ Κῶ
Κωνσταντινίδῃ καὶ ἄλλοις· προσέτι καὶ παρὰ
τῷ Κ. Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῇ (υἱῷ).

BIENNH

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

Ἡ Waarenhaus „Zur Monarchie“ τῆς Βιέννης συνέστησεν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου
ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γιουσοῦφ Ἰζεδὶν γὰν ἀριθ. 1, καὶ ἀποστέλλει

ΔΙΑ 9 ΦΡΑΓΚΑ ΜΟΝΟΝ

ἕν ἐκκερμὲς ὠρολόγιον χρῶδον τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμισίας, οὐτινος ὁ ἐφευρετὴς ἔτυχεν
αὐτοκρατορικοῦ καὶ βασιλικοῦ διπλώματος. Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο περιστεφανοῦται διὰ
ἐστυλβωμένον καρβίνου ξύλου, τὸ δὲ κινητήριον αὐτοῦ σύγκειται ἐξ ὀρειγάλου.

Ἐκτὸς τῶν βηθέντων πλεονεκτημάτων τὸ ἐκκερμὲς τοῦτο ὠρολόγιον κατέχει
ἀνεκτίμητον τιμὴν ἰδιότητα, τοῦτέστιν ἡ πλάξ αὐτοῦ λάμπει ἐν τῷ σκότει δι' ὠραίου
κυανοῦ χρώματος, διὰ θαυμαστῆς λάμψεως, μαγικῆς οὕτως εἰπεῖν. Ἡ τακτικὴ πορεία τοῦ
ὠρολόγιου τοῦτου ὡς καὶ ἡ δύναμις τοῦ φωτός τῆς πλάξος του εἰσὶν ἐξησφαλισμένα.

Οἱ ἀπειροὶ πελάται, οἵτινες εἶδον καὶ ἠγάπησαν τὸ ἐκκερμὲς τοῦτο ὠρολόγιον
εἰσὶ καταγοητευμένοι, ὡς λαβόντες αὐτὸ
δὲ ἀπιστεῦτον ἐλαγίστης τιμῆς.

Νομίζομεν ὅτι ἀπότου τὰ ὠρολόγια ταῦτα ἀνεκαλύφθησαν, οὐδεὶς εἶδεν οὔτε
ἤα ἴδῃ ἴσως παρόμοιον τι ἔργον τῆς βιομηχανίας διὰ τοιαύτης ἐξαιρετικῆς καὶ εὐτε-
λοῦς τιμῆς ἀγοραζόμενον.

Ἀποστέλλομεν τὰ ὠρολόγια διὰ ταχυδρομικοῦ ἐντάλματος ἢ διὰ χρηματικῆς
προκαταβολῆς.

Ἄπασαι αἱ παραγγελίαι δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς
Waarenhaus „ZUR MONARCHIE“

Κωνσταντινούπολις, Γιουσοῦφ Ἰζεδὶν γὰν ἀρ. 5, Γαλατᾶ, ἐναντι τοῦ γαλλικοῦ
ταχυδρομείου καὶ παραπλευρῶς τοῦ γερμανικοῦ.

Σημ. Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμεναι παραγγελίαι δύνανται ἐπίσης ν' ἀπευ-
θύνωνται κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν Waarenhaus „Zur Monarchie“ III Hintere Zollamts-
strasse ἀρ. 9 ἐν Βιέννῃ.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ ἐπιστέλλων κερδίζει 1 φρ. καθ' ἕκαστον ὠρολόγιον,
οὕτως ὥστε ἢ ἀγοράσῃ τοῦτο διὰ 8 φρ. μόνον.

An experienced English
finishing governess (30)
seek san engagement. Sub-
jects English, fluent French
and German, music and
jsinging all advanced.
Edwards, 23 Berners Str.
London W.

Ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ
ἐν Λειψίᾳ (ELSTER-STRASSE No. 41)
εὑρηνται καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία·
Εσπέρου τόμοι Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'.
καὶ Στ'. χρυσόδετοι. Ἐκαστος
τόμος τιμᾶται φράγκων 50.
Longfellow. Τὸ ἄσμα τοῦ **Χιαδάθα**,
ἔμμετρος μετάφρασις. Χρυσό-
δετον με εἰκόνας φρ. 6.
Ἄγνης Σμιθ. Βλέμματα ἐπὶ τῆς
Ἑλλάδος, μετάφρ. Ἰ. Π. Δεδεμ.
με εἰκόν. φρ. 7.
Μιχαὴλ Παλαιολόγος. Διήγημα ἐκ
τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας, ὑπὸ
Ἰ. Π. Δεδεμ. φρ. 2 1/2.